101

101

****

ஸ்ரீ ர[illegible] சுவாமிகள்,

சேந்தமங்கலம், (2)

சேலம்.

"ராமதேவர் பாடல் [illegible]

****

Sir,

Palm leaf returned to individual on 10.12.63.

[illegible signature]

11.12.63

தேதி:- 13.9.63.

ஓலைச்சுவடியின் பெயர்: "ராம தேவர் பாடல் கருக்கிடை"-8.
உரிமையாளரின் பெயர்:- ஐயகுநாத ஸ்வாமிகள்.
இடம்:- சேந்தமங்கலம், சேலம்.

***

ராம தேவர் பாடல் கருக்கிடை.

ராம தேவர் பாடல்.ஞானஉய.

6. நிசமான சவுக்கார வழலை தன்னை நேர்பாகச் சித்தரெல்லா மூடிப் போட்டார்
கசமானதிற் புகுந்த யிப்போல் மைந்தா கண்டு கேட்டு வாதிகள் தான் கலங்கினார்கள்
மச காதகச சாஸ்திரத்தில் மறைத்துச் சொன்னால் மயங்கு வாறுலகத்தில் மகத்தாம் பாவம்
மசையான வாதியுப்பை யறிய வேணும் மறிவான பர வெளிதான் சவுக்காரமாகும்.

7. ஆமென்ற சவுக்கார மாதியுப்பு ஆகாச வெளிதனிலே அமைந்த உப்பு
வேமென்ற யுகத்திலே விளைந்த வுப்பு வேகாத வுப்பறிந்தால் வாதியாவான்
மாமென்ற பரம் பொருளாஞ் சவுக்காரத்தைப் பாரினி லானல்லாத மற்றோர் காண
ஆமென்ற யென்னூலில் வெளியாய்ச் சொன்னேன் ஆதி குரு பதம் போற்றி யறிவாய்த் தானே.

8. அறிவான சவுக்காரம் வெட்ட வெளியாக அறைகிறேனைக் கோலம் பிண்டந் தன்னை பிரி
பிரியா நந்த சமூலம் வாங்கி மைந்தா பேரான பாண்டத்திலிட்டு நீயும் குறி வாங்கி மைந்தா
பேரான பாண்டத்திலிட்டு நீயும்

8. அறிவான சவுக்காரம் வெட்ட வெளியாக அறைகிறேனைக் கோலம் பிண்டந் தன்னை
பிரியா நந்த சமூலம் வாங்கி மைந்தா பேரான பாண்டத்திலிட்டு நீயும்
குறியான வுவர்ப்புவுங் கல்லுச் சுண்ணங் கூறரிய நவச்சாரம் வீரம் பூரம்
நெறியான வெடியுப்புக் கல்லுப்புக் கூடன் நேராக வகை வகைக்குப் பலமுங் காலே

9. பலமாகு மிவ வெல்லாஞ் சமனுங் கொண்டு பாங்காகக் கல்வத்தில் பொடித்து நன்றாய்
நலமான பிண்டத்தி லொக்கப் போட்டு நாட்டு வாய் பறங்கியுட சாறுந்தை
ஞலமான படி யொன்று அளந்து விட்டு ஞமறவே சந்து வாய் சீலை செய்து
பூமான நாலு முழக் குளி தான் வெட்டி பேரான பாண்டத்தில் வைத்து மூடே.

10. மூடியே மண்டலந்தான் புதைத்து வைக்க முக்கியமுள்ள ஸ்மாகியுப்பு மாகும்
நாடியே ரவியிலிட்டுக் காய்ந்த பின்னை நலமான பீங்கானி லெடுத்து வைத்து
தேடியே வெடியுப்பும் புளியும் நேராய்ச் சிறப்பான யிலங்கமுட சதையுஞ் சேர்த்து
வாடியே யிடித்து நன்குப் பிடத்திற் போட்டு வளமாகச் சாறஞ் சேர் செய்நீராமே

11. நீரான செய்நீரும் படிதானென்று நிதமாக தேசிரீர் படி தானென்று
வாரான அரியது படி தானென்று அப்பனே முப்பது மூன்று பலந் தாக்கி
ஆறுடை மூன்று படி நீரு யொன்னார் வளமாக விட்டதனைக் கலக்கியே தான்
சாரான வடுப்பேத்தி யெரித்து நீயும் ஊம்பான பக்குவத்தில் யிப்பால் வாங்கே.

12. வாங்கியே ரவியில் வைக்கக் காய்ந்து வுப்பாம் வாகான கல்வத்திலிட்டுக் கேளு
தேங்கியே யருக்கம் பாலண்ட நீரும் தீர்க்கமாய்க் கலக்கி யந்தத் தெளிவை வாங்கி
தாங்கியே யரைத்திடுவாய் நாலு சாமம் தளராமல் வில்லை தட்டிக் காயப் போட
பாங்கியே யோட்டிலிட்டு மேலோடு மூடி பக்குவமா மஞ்செருவில் புடத்தைப் போடே

13. புடம் போட்டே யெடுத்தனைக் கல்வத்திட்டு பெருக முன் போலே யரைத்துக் கட்
மடம் போட்ட அஞ்செருவில் புடத்தைப் போட்டு ஆறு விட்டு வாங்கியே கல்வத்தில்
நடம் போட்டு அரைத்து முன் போல் மூன்று திரம் போடு நலமான சவுக்கார

வடம் போட பூண் முலையாள் மாத நாதம் வாங்கியே மருத்திடவும்

14. சேரு நீ வீரமொடு பூரந்தாரம் கெடியான ஜாவச்சு வூரமுங் கூதம்
நாரு நீ கரு நாவி ஊடனேடு நலமான குக்குடத்தின் வெண் மலமும் புளுகும்
வேரு நீ சொல்லொன்று விராகனென்று விதமாக ஒன்பதையும் போட்டு மத்தி
வாரு நீ கடிகை யொன்று மத்திக்கப்பா மைந்தனே தெளிவித்த வழலையிலே
தாக்கே.

15. தாக்கி மறை சாமந் தான் வில்லை தட்டிச் சாதகமாய்க் காய்ந்த பின்பு அஞ்சு
சுன்னக் குகையில்
சோக்கியே வைத்ததின் மேல் சுன்னச் சீலை சுத்தியே பத் தெருவில் புடத்தைப் போடு
ஆக்கியே ஆற விட்டு யெடுத்துப் பாரு அப்பனே முன் போலே யரைத்துக் கட்டு
பாக்கியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு பாவகமாய் யிப்படியே ஐந்து தரம்
போடே.

16. போட்ட பின்பு சவுக்கார வழலையாச்சு பூமி யென்ற மண் முதலா மலை பொன்
னும்
நாட்ட முடனிக் கருவை யொளித்தார் சித்தர் நான் வெளியாய்ச் சொல்லி விட்டேன்
சூஸ்திரத்திருள்ளே
யாட்டமுட னென்ன லை யாவய்ந்து பார்த்தால் அறியாத பசலைக்கு மறிவு தோன்
றும்
யீட்டமா யிப்படியே செய்யும் போது யின்னமொரு கருவதனைச் சொல்லுவேனே.

<u>வழலைச் சுண்ணம்</u>:-

17. சொல்லுவேன் சக்கிலத்தை வேறே வாங்கி சுண்ணத்தில் விட்டாட்டிச் சொல்லக் கேரு
மல்லுவேன் ஜலையுட நந்தச் செப்பில் வைத்தமே மறு செப்பால் மூடியே தான்
அல்லுவேன் சுண்ணம்புச் சீலை செய்து அதின் மேலே குலா மல்லி யிலை பொதிந்து
நல்லுவேன் நெற் பாண்டத்திட்டு மூடி நலமாக அடுப்பேத்தி யெரித்திடாயே.

18. எரித்திட்டு யாவி கண்ட பதத்தைப் பார்த்து யென் மக்காள் செப்போடே யிப்பால்
வாங்கி
வரித்திட்டு தாம் பதத்தில் வைத்துப் போற்றி வைரவர்க்கு யீசானம் பசை பண்ணி
தரித்திடவே வழலையது கொடி சுண்ணம் சாற்றுகிறேன் சரக்கான நூறு பத்து நான்கும்
உருத்திடவே லவண வகை யிருப்பத்தைந்து முத்தமனே நவலோகம் நவ ரெத்தினங்கள்
பரித்திடவே நவ ரசங்கள் நூத்திரெண்டு பத்தும் படு முன்னே கட்டாகும் குருவுமாமே.

19. ஆமப்பா சிந்தூரங் கழங்கு கோடி அப்பனே குருக் கோடி மெழுகு கோடி
நாமப்பா செய் நீருந் திராவகமுங் கோடி நலமான கட்டிவமும் உருக்கிவமுங் கோடி
போமப்பா சத்து வகை குளிகை கோடி போக்சோடே ஒவ்வொன்றில் வேதை
கோடி
காமப்பா குளிகை கட்டி சாறனையே செய்து கண்டிட்டோ மண்டலங்ட பதமுந் தானே.

20. <u>சூதகக் கட்டு</u>:-

தானென்ற சகஸ்திரமாம் நூலுக்குள்ளே சாத்தியதோர் கருவை யெல்லாம் பார்த்
துச் சொன்னேன்
பாவென்ற சாஸ்திரங்கள் பாலா மென்றால் பரிசிக்கத் தோய்ந்து போம் முறை
முறை முறைப்பாம்
காவென்ற யிந்த லைக் கன்னில் காட்டாய் காட்டினுல் ரவி கோடி நரக மெய்தும்
பேனென்றால் கருக்கிடை யுங் கருக்கிடையும் நன்றே யியம்பினதால் சித்தரெல்லா
மெச்சினரே.

21. மெச்சியதோர் சூதத்தின் கட்டுக் கேரு விதமான சூதமது பலந்தானென்று
கச்சியதோர் கல்வத்திலிட்டு நீயும் கற்பூர வெத்திலைச் சார் சேரை வார்த்து
உச்சிதமாச் செங்கல் மாச் சேரை யிட்டு உத்தமனே மத்தித்துக் குளிப் போட்டு
பச்சைமாய் ரவி தனிலே சாமம் வைத்து பக்குவமாய்க் காய்ந்த பின்பு பகரக் கேளே.

22. <u>ரசமணி செந்தூரம்</u>:-

கேளப்பா வழலை யென்ற சுண்ணந்தாரும் கெடியாக கழஞ்சதிலே கூடப் போட்டு
தாளப்பா நாத விந்தை விட்டுட கூட்ட நலமான வெண்ணையாய் வழித்தெடுத்து
வேளப்பா ஆரையிலை பூரகம் ரெண்டும் விரவியதை கைப்போல் பண்ணிக் கொண்டு
ளப்பா சூதத்தை யதுக்குள் வைத்து கடியாக ரவி புடமாய் பத்து விசை போடே.

23. போட்டவுடன் கல்லுப் போலுருகி நிற்கும் புகழான கரு அமுத்தல் காசிக்குள் வைத்து
நாட்டமுடன் முன் போலே பத்து விசை போடு நலமாகக் காவி யதை யெடுத்துக் கொண்டு
மூட்டெல்லா கறள்டியிலே வெள்ளை குத்தி ருசியாதே காரியில் வைத்து வருக்க வாடும்
காட்டாதே கருவெல்லா சாறவேயே. செய்யில் கலந்தோடு மண்டத்தில் புக்கலாமே.

24. புக்கலாம் பூரணத்தில் முத்தர் சித்தம் பொல்லாத பாவிகள் தானறிய மாட்டார்
நக்கலா மறுத்தக்கத மவுன முள்ளி நாள் வாசல் புட்டெல்லாத் திறக்கும் பாரு
முக்கல் போல் திரிந்த தலைவா தெளிக கெட்ட மாந்தரே நீர் கர்ந்து பாரே

25. கர்ந்து பார் குதவத்திலல்லட தன்னை குறிப்பான நாதத்தில் தோய்த்துத் தோய்த்து
வாய்ந்து பார் வேறு நாள் ரவியிற் போட்டு அந்திடைக் குத்தங்கத்தைச் சமழ்ச் சே
தோய்த்து பார் பி மாவின் வித்தாலாட்டி சுருக்காக ரச மணியின் மேலே பூசி
காய்ந்து பார் சட்டியிலே கரிப்பிட்டு சுவமான மணி யெடுத்துக் கருவை வைப்யே.

26. வைத்த மேலப்பிட்டுச் சட்டி மூடி வளமாக வெருசீலை மண்ணுத் செய்து
நெருக்க வெய்யருப்பெத்தில் தீயை மூடி நலமாகக் கமலம் போல் மாத சாமம்
அத்தமயே மாத விட்டு வெடுக்கப் அப்பமே மானதம் பூப் போலே ஆகும் ஊழ்
உய்த்தமயே தாய் பதத்தில் வைத்துப் போற்றி உத்பவமாம் நவலோகம் தாக்கக் கொள்ரீயே.

27. பீயலே பத்தரையா மாற்றுக் காலவம் வென் மக்கள் பாவிட தான் பாவியன்
பாவலே சட்டை தள்ளி வாவேயாகும் பதிற வயது போலாகும் பாரு
அப்பவே தேச சித்தி ரச கற்ப மல்லால் அப்பலே மற்ற கற்ப மாக வாகு
மாபலே வேண்டாங் காம மாடு பட வேண்டாம் மக்களே வெள்ள உல மருவிப்பாரே.

28. என்னை யைப் பார்த்தவர்கள் என்னைப் போலாவார் எதிதமாம் நினைத்தவர்கள் நரகில் வீழ்வார்
அன்னவே நரகத்தக் கிட்டாகாமல் ஆத்தாள் புசித்த அறிவிக் கரு சொன்னதொரு பெரி
யோர்க்குக் கொண்டு புண்ணிய அருவ நிலைதனை பதிந்த குதி நட்சம் பாரு
கல்லவே நான் வெளியாய்ச் சொன்னேன் மைந்தா கலக்காதே மென்றா லைக் கனிந்து பாரே.

29. <u>வெடியுப்புச் செய்நீர்</u>:-
பாரே நீ வெடியுப்புச் செய்நீர் கேளு பிரிவான வெடியுப்புப் பலந்தான் பத்து
சேரே நீ கல்லுப்பு பலமும் ரெண்டு சிறப்பான செந்தியுப்பு பலமும் ரெண்டு
வாரே நீ மூலத்தில் மரியுப்பு வாகாகத் தேசியுப்பு மிரண்டு பலம் போடு
காரே நீ மிந்தப்பு பலமும் ரெண்டு கடல் நுரை தான் பலமிரண்டு புர்விர் காலே.

30. நாலாகுஞ் சீமைத பலமுங் கால்தான் கடிகாரவ சாமத பலமுங் கால் தான்
சேலான ஆடனை பலமுங் கால் தான் சிறப்பான பேதியத பலமுங் கால்தான்
மாலான அரிசி யத பலமுங் கால் தான் மாசற்ற வெங்காரம் பலமுங் காலே.

31. பலமாகு மது வெல்லா மொக்கச சேர்த்த பக்பாகப் பொடி பண்ணி அய்ந்து பங்கிட்டு
பிலமாக ஒரு பங்கு கல்வத்திட்டு பேணியே பனிநீரால் சாமமாட்டு
இலமாகும் முரியிலே சாமமாட்டு கொடிய தொரு பனிச் சாற்றுச் சாமமாட்டு
நலமாகு மட்ட வெள்ளை யாககம் பாரம் நாட்டியமை விழலை கடம் ரவியில் போட்டே.

32. போட்டுமே காய்ந்த பின்பு ஒடிட்டு மூடி புடம் போட்டு வெநதெருவிலாற விட்டு சாக்கி
காட்டுமே சல்வாதி சாரம் சேர்த்து கடியதொரு பீங்கானில் பனியில் வைக்க
வாட்டுமே செய்நீரா மன்னீர் தன்னை யப்பனே மற்ற பங்கு சரக்கிட்டு
நாட்டுமே முன் போலே கல்வ நாற் சாம மரைத்திட்டு வில்லை கட்டே.

33. கடடியே ரவியிலிட்டுக் காய்ந்த பின்பு கருகியே புடம் போட்டுச் சாரம் சேர்த்த
கெட்டி * பிஞ்சு * கருகியே * குகை * மோக்குச * சார"
கெட்டியாப்ப பனியில் வைககச் செய்நீராகும் கேளு நீ பின்னிர

கூட்டியே மயமைத்த நன்றாய் வில் லை கட்டி முன் போலே புடம் போட்டுச் செய்நீர்
நாங்கி
காட்டியே மரு பக்கியிட்டு வாங்க அப்பனே யிப்படியே அந்த தாரம் வாங்கே.

34. வாங்கியே செய்நீரில் வீரம் பூரம் வளமான புனு கோடு கருவங்கு நாலி
பாங்கியே யிவை அந்தம் பொடித்துப் போட்டு பரிவான வழலை யொரு
காசு போட்டு
பேங்கியே மலையாதே செய்நீர் வேச மென்று சொல்வேன் சரக்கு வெந்தப் பத்து
நாலு
மோங்கியே வாட்டயிலே சவ லையாகும் உற்றதொரு நவலோகம் பொன் மயமா
யெங்கே.

35. அயக் காந்த செந்தூரம்:-

மயமான அய காந்த செந்தூரம் சொல்வேன் மாசற்ற அயப் பொடிதான் பலந்
நாலென்று
அயமான அந்திடைக்கு காந்தமு சேர்த்து அப்பனே லிங்க மதில் பாதி சேர்த்து
உயமான வலைலை ஒரு கலஞ்சு கட்டி யுற்றதொரு கெந்தி லைச் சமமாய்ச் சேர்த்து
செயமான செய்நீரால் மூசி சாமமாட்டி தீர்க்கமாய் வில் லை கட்டி ரவியில்
போடே.

36. போட்டுமே யேழு நாள் காந்த பின்பு புகழான வெடியுப்பு மப்பிறகு யிரண்டும
ஆட்டுமே செய்நீராலரைத்துப் பசி அழகான செங்கலென்ற குகையில் வைத்து
மூட்டுமே யெழுமந்தச் சில்லால் மூடி மூய்த்தியாய் யேழு சீலை மண்ணுஞ் செய்து
தீட்டுமே தான் பதத்தைப் பூசை பண்ணி சிவசிவா கெசபுடத்தில் செந்தூரமாமே.

37. ஆமென்ற செந்தூரம் நவலோகத்தில் அனைத்திடவே ஆயிரத்துக் கோடும் பாரு
தாமென்ற அநுபானத்தோடே கொண்டால் தப்பாத நோய்களெல்லாந் தவிடு பொடி
யாகும்
போமென்று காசித்தி மண்டலாகுப் போக்கோடே பத்தியமாய் யுண்டு தேற
நாமென்ற யிரும்பிலே வேதை கோடி நலமான சாரத்தின் கன்மஞ் சேளே.

38. சாரக் கன்மம்:-

கேளப்பா நவச்சாரம் பலந்தானென்று கெடியாகச் சொல்லுகிறேன் சூட்சமாக
வேளப்பா யிதிருடைய போக்கு தன்னை விரித்து நான் பாட வென்றல் பனை
யோலையில் லை
நாளப்பா கோடி யுக மலைந்து பார்த்தேன் நலமான அனுபவங்கு மெதுவாக
ஆளப்பா சார வத்திச் சுருக்கிச் சொல்வேன் சுயமான செய்நீரில் தோய்த்திடாயே.

39. தோய்த்துமே யேழு நாள் ரவியில் போடு துப்பரவாய்க் காய்ந்த பின்பு யெடுத்துக்
கொண்டு
வாய்த்திடவே பொரிச்சாரஞ் சீனக் சாரம் அப்பனே நவச்சாரம் வீரம் பூரம்
நாய்த்திடவே பழச் சாற்றாலரைத்து மை போல் நலமான சாரத்தில் மேலே பூசி
ஓய்த்திடவே சட்டியிலே கல்ச் சுண்ணமிட்டு உத்தமனே சாரத்தின் சட்டி வையே.

40. வைக்கப்பா அதின் மேலே கல்ச் சுண்ணமிட்டு வாகாக மேல் மூடிச் சீலை செய்து
அய்யப்பா அருப்பேத்தி ஆவாரையின் விறகால் அப்பனே சாமந் தான் சமைவும்
போல்
மெய்யப்பா யெரித்துப் பின்னை விட்டு வாங்கி விதமான சாரமது கன்மயாகும்
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை சாரச் சுண்ணம் புகழான அட்டரண்டம் நீறிப் போமே.

42. போமென்றே சரக்கான தரபத்து நான்கும் புட்டிடவே பஞ்சு போல் பொருமி
நீரும்
வேமே தாலவ லோகம் யெல்லாம் நீரும் வெகு சுருக்கு வெகு சுருக்கு வேதை
கோடி
யாமே தான் சுண்ணத்தில் வீரம் பூரம் அரைத்து மெள்ள வார் நீரால் அரைச்
சுப்பி
நாமே தான் சுண்ணம்புச் சீலை செய்து நாட்டியே பந் தெருவில் புடத்தைப்
போடே.

42. போடவே நீறியது சுண்ணமாகும் புகழான தரிசிட போக்கு மெத்த
[illegible]டவே குதவது விரைந்துப் போகும் நலமான சாரத்தால் யெல்லாமாச்சு
[illegible]டவே யிதை விட்டா வேதை போச்சு வழலை யென்ற நாமமது சாரத்தாலே

43. நீரான செய்நீரில் வீரம் பூரம் நிலையாக மத்தித்து வைத்துக் கொண்டு
கூறுன நாகத்தை உருக்கிச் சாய்க்க மூடி கொடுத்த புகை யேழுங் கட்டிப் போகும்
மாறுன நாகத்தினிடையே தங்கம் அந்திடைக்குச் சூதமுடன் கெந்தி கட்டி
பேரான குலாமல்லிச் சாற்றலாட்டிப் பொடி பண்ணிக் காசி யென்ற குப்பிக் கேற்றே.

44. ஏற்றியே வாலுகையில் தீபை மூட்டி யெரித்திடுவாய் பன்னிரெண்டு சாமந்தானும்
மாற்றியே யாற விட்டு வெடுத்துப் பார்த்தா அருண நிறம் போலிருக்குஞ் செந்தூர
மப்பா
போற்றியே ஒருவருடன் பேச வேண்டாம் புகழான நவலோகம் எல்லாம் பொன்னும்
தேற்றியதோர் செந்தூரந் தேனிலுள்ள சிறப்பான சட்டை தள்ளி வாலையாமே.

45. பாலையாஞ் செய்நீரினிலங் கேளு பாசாண வர்க்கங் களை பத்தும் நாலும்
சாலவே தோய்த்து மெள்ள வாட்டும் போது சனத்திலே மெழுகாகும் வேதையாகும்
மாலையாஞ் சூதத்தில் சாறணையே செய்யில் மாசற்ற கற்சுடரை மருவலாமே.

46. மருவவே லிங்கத்தில் பிரித்தகடு சத்தி மகத்தான செய்நீரில் தோய்த்து வாட்ட
வுருகியே பரியெல்லா முள்ளே வாங்கி யூற்ற லிங்கமது மெழுகுமாகும்
பருகியே வெள்ளியிலே நூற்றுக் கொன்று பாச்சிடவே பத்தரைமா மாற்றுக் காணும்
கருதியே சாரதத்தின் செய்நீராலே கண் கொள்ளா வேதையுமாம் கண்டுபாரே.

47. <u>கல்லுப்புச் சுண்ணம்</u> :-

கண்டு பார் கல்லுப்புச் சுண்ணஞ் சொல்வேன் கசகாமல் பலமொன்று நிறுத்துக் கொண்டு
பண்டு கேள் செய்நீரில் தோய்த்துத் தோய்த்து பக்குவமாய் யேழு நாள் ரவியில்
போடு
விண்டு பார் பளிங்கு போல் வெளுறிக் கட்டும் விதமான வதின் மேலே வீரம் பூரம்
அண்டான புருகோடும் சிதம்பரவந்தி வெள்ளைச் சுண்ணம் அப்பனே யிவை நாலும் சம
னாய்க் கட்டே.

48. கட்டியே சாரத்தின் செய் நீராலாட்டி குழம்பாகப் பீங்கானில் வழித்து வாங்கி
பூட்டியே யூப்பதனை பிரட்டி நன்றாய் புகழான கருஞ் சுண்ணக் குகையில் வைத்து
மூட்டியே மேல் மூடிச் சீலை செய்து முயற்சியாய் வறப் பூவுங் கல்லுச் சுண்ணந்
தீட்டியே சீலை செய்து ரவி முகத்தில் வைத்து சிறப்பாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போ
போடே.

49. போடவே கல்லுப்புச் சுண்ணமாச்சு பேரான வாத மிதிலஞ்சிப் போச்சு
நாடவே லவண வகைக் கெல்லா மைந்தா நலமான முதல்க் குருவாம் நாட்டிப்
பாரு
கூடவே சரக்கு வகை யெல்லாங் கட்டும் குருவாகும் பிரித்திட்டால் வேதை கோடி
தேடவே சூதமது கட்டிப் போகுஞ் சிறப்பான காய சித்தி யோக சித்தியாமே.

50. <u>காந்தச் சுண்ணம்</u> :-

சித்தியாங் காந்தத்தின் சுண்ணஞ் சொல்வேன் செப்பரிய காந்தமது பலந்தான் பத்து
வெத்தியா மேனியிலையாக்கம் பாளம் விரளி மரை காந்தத்தின் மேலே பூசி
பத்தியாய் புடம் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு பரிவான கல்வத்தில் நொறுக்கியேதான்
மதியாய் வெங்காரம் வீரம் பூரம் மூணையான சாரமொடு கல்லுப்பக்சே.

51. அஞ்சான வெள்ளை யென்ற பாசாணத்தோடு வரிதார மநோசிலையும் பூவிர சீன
முஞ்சாதே வகை வகைக்குப் பலமுங் கால்தான் மீறுதே நிறுத்து நீ கல்வத்திட்டு
தஞ்சான வெடியுப்புப் புளியுங் கூட்டி சுருதியாய் ரோம திதிவிடையே சேர்த்து
நஞ்சான வூமையாங் கிளிஞ்சி சேர்த்து நலமாக யிடித்ததனைச் சுண்ணமாக்கே.

52. ஆக்கியே சாரஞ் சேர் பனியில் வைக்க அப்பனே செய்நீரா முன் மருந்தில் தாக்கியே
மரைத்தது நன்றாய்க் குழம்பாப் பண்ணி சாதகமாய் அய்ந்து பங்கிட்டு நீயும்
பாக்கியே காந்தத்தைப் பிசறிக் கொண்டு பரிவான வச்சிரமாங் குகையிலிட்டு
சோக்கியே மேலுமந்தச் சில்லால் மூடி மூணு சாமமாய்ச் சீலை செய்து [illegible] ர்த்து [illegible]

53.

53. ஊதவே மணி மணியாய்ச் சத்தாய் விழும் உத்தமனே ஆராய்ந்து பிறக்கிக் கொண்டு
கோதவே முன் குழம்பில் பிசறி வைத்து குறிப்பான நாளத்தில் முன் போலூது
நீதவே சத்தை யெல்லாம் பிறக்கிக் கொண்டு நிதமான குழம்பிலே பிசறி முன்
போல்
கீதவே யிப்படியே அஞ்சு திரமூது கெடியான காந்தமது சத்துமாமே.

54. சத்தெடுத்து மெழுகு கட்டிக் கிண்ணம் வார்த்து சாதகமாய்ப் பாலுண்டு கற்பமுண்டு
பெத்தெடுத்த தேகமது சித்தியாகும் பேசாதே கிண்ணியிலே ஊதங் கட்டும்
அத்ததொரு கிண்ணியிடை தங்கஞ் சேர்த்து அந்திடைக்குக் கெந்தகத்தைச் சமமாய்க் கட்டி
யுத்ததொரு ஊதயிதில் சமமாய்ச் சேர்த்து உததியாங் குலா மல்லிச் சாற்றலாட்டே.

55 ஆட்டியே ஆட்டியே அரை சாமமான பின்பு அப்பனே பொடி பண்ணி மெருக்க சுற்றி
நீட்டியே வாலுகையின் மேலே வைத்து நிதமாகக் கமலம் போல் பதினெண்டு சாமம்
தீட்டியே யாற விட்டு யெடுத்துப் பாரு சிவசிவா யென்ன சொல்வேன் செந்தூரமப்பா
மூட்டியே நவலோகமா மிரத்துக் கோடும் உரதியாங் கற்பமது வுண்ணு வுநீனே.

இரச்_செம்பு:-

56. உன்னவே அயச் செம்பு சொல்லக் கேளு உத்தமனே அரப்பொடி தான் பலமோ
பத்து
கன்னவே பழச் சாற்றில் சுத்தி செய்து கழுவியே யெடுத்து நன்மைக் கருவைக் கேளு
பன்னவே பருங் கொன்றை மரு தோலவித்து பரிவாகச் சமபாக மிடித்தலத்தி
யன்னவே பூப் புடத்தில் தயிலம் வாங்கி யிதிலிடவு மருந்தினித் தானறையக் கேளே.

57. கேளப்பா பொரிங்காரந் துரிசு சாரங் கெடியான கல்லுப்புச் சீனந் தொட்டி
வேளப்பா வகை வகைக்குப் பலமுங் கால் தான் வெருளாதே துருசு ஒரு பலமும்
போடு
நாளப்பா அவ் வெள்ளைக் கரு வாலாட்டி நலமான முன் தயிலத் தோடே சேர்த்து
ஊளப்பா அரப் பொடியைப் பிசறி வைத்துத் திடியான குகையிலிட்டுச் சாருலே
யிடாதே.

58. ஊதியே யெடுத்துப் பார் சத்தாய் விழும் உத்தமனே யுடைத்து நன்மைத் தயிலத்தில்
பிசறி
பாதியே குகையிலிட்டு மூடிமூது பக்குவமாய் யெடுத்து முன் போல் தயிலத்தில் பிசறி
ஆதியே யிப்படித் தானைந்து திரமூது செம்பிலிடு*தங்கம்*கக்கு*தருகான*ஆகு*யிட்டுக்
அரும நிறம் போலிருக்குஞ் செம்பு மக்காள்
சாதியே செம்பிலிடை தங்கங் கட்டி தருவான ஊதுமிட்டுக் கெந்தி சேரே.

59. சேர்த்துமே லிங்கமொரு களஞ்சி கட்டி செங்கீரைச் சாற்றிலாட்டி மை போல்
பார்த்துமே வாலுகையின் மேருக்கேற்றி பன்னிரண்டு சாமமுந் தான் யெரித்து வாங்கு
வார்த்துமே செந்தூரம் பவளம் போலாம் அம்மம்மா நவலோகமா மிரத்துக்
கோடும்
போத்துமே காய சித்தி கெவுன சித்திக்காகும் புகழான வாதத்துக் காதியாமே.

60. கரியுப்புக்_கட்டு:-
ஆதியாங் கரியுப்புக் கட்டுச் சொல்வேன் ஆராய்ந்து பரு மணியாய்ப் பொறுக்கிக்
கொண்டு
பாதியாம் பலமைந்து நிறுத்து வைத்து மாங்கான குதிரை யடிப்பச்சிலையை வாங்கி
சாதியாங் குனி மீட்டா விலைவிளுரு சமமாக யிடித்துச் சாறு பிழிந்து கொண்டு
நீதியாம் உப்பதனைத் தோய்த்துத் தோய்த்து நிலவாக யெழுநாள் ரவியில் போடே.

61. போட்டுமே கழுதையுட பச்சைலத்தி புகழான வன்னிப் பட்டை சமமாய்ச் சேர்த்து
வாட்டுமே மெழுகு போலிடித்துக் கொண்டு அடை போலே ஐந்து பங்கு பண்ணிக்
கொண்டு
அ*டி*ஜோதிட்டுமே உப்பை ஒரு வடைக்குள் வைத்து சிறப்பாக மேலே யொரு வடை
யால் மூடி
காட்டுமே அஞ்தெருவில் புடத்தைப் போடு கசகாம லெடுத்து மறுபடியுஞ் செய்யே.

62. செய்யவே யாற விட்டு யெடுத்து முன் போல் சிறப்பாக வடைக்குள் வைத்து அடை
யால் மூடிப்
[illegible]யவே சீலை செய்து புடத்தைப் போடு பக்குவமாய் யாறவிட்டு யெடுத்துப் பாரு

மெய்யாக வடைக்குள் வைத்து முன் போல் போடு விதமாக வைந்து தரம் போட்டுத் தீரு
அம்போ நீ மயங்காதே முழுக் கட்டாச்சு அப்பனே நவலோகத்தைதந்து மாத்திதே.

16.9.63.

63. மாத்தான வுப்பதவ முன்ளே கொண்டால் மகத்தான வாய்வோடு குன்மந் தீரும்
சூத்தான கரியில் வைத்து உருக்க வாரும் உத்தமனே தங்கம் விட்டுச் செந்தூரத்தால்
பார்த்தாலே லோக மெல்லாம் பழுக்கும் வேதை படு முன்னே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
காத்தான ராற்பது நாள் பத்தியமா யுண்ணு கஙமான தேகமது கல்த் தூ முமே.

64. ஆமப்பா மாத் தேறுப் புடத்துக் கெல்லாம் அப்பனே கட்டியதோர் உப்பு ரெண்டு
காமப்பா புத்தோடு ஒரு பங்கு கூட்டு கட்டியது சடிதியிலே யிறங்கும் பாரு
வேம்ப்பா பச்சை யுப்பு புடத்துக்காகா வேதைக்குங் காய சித்திகாகா தென்றும்
தாமப்பா கருவை யெல்லாம் சாத்தினேன் யான் சமத்தான கல்லுப்புத் தயிலங் கேளே

65. <u>கல்லுப்புத் தயிலம்</u> :-

கேளப்பா கல்லுப்புப் பாக்குப் போலடைத்து தெடியாகப் பலம் பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
வாளப்பா புங்கம் வேர்க் தயிலம் வாங்கி வள மாந்தைச் சார் சமமும் விட்டு
வேளப்பா வெங்காரம் வீரம் பூரம் விதமான நவச்சாரம் நாலுங் கேரு
தாளப்பா வகை வகைக்குப் பங்கு கால் தான் சாதகமாய்ப் பொடித் தந்தத் தயிலத்தில் பிசறே.

66. பிசரியே கல்லுப்பைத் தோய்த்துக் தோய்த்து பேதமில்லா தேரு நாள் ரவியில் போடு
குசராதே காய்ந்த பின்பு கல்வத்திட்டு குறியான தயிலத்தைக் குத்தியாட்டி
யசடில்லா வில்லை கட்டிக் காயப் போட்டு அப்பனே முப்புடத்தில் தயிலம் வாங்கி
மசகாமலுப்பினிட தயிலந் தன்னில் மறுபடியுங் கல்லுப்புத் தோய்த்துப் போடே.

67. போட்டுமே யேழு நாள்க் காய்ந்த பின்பு புகழான தயிலத் தாலரைத்துக் கட்டி
நாட்டுமே முன் போலே தயிலம் வாங்கி அப்பனே மறுபடியி முப்புத் தோய்த்து
கட்டுமே யேழு நாள் ரவியில் போட்டுக் கஙமான தயிலத்தா லரைத்தலத்தி
யூட்டுமே முன் போலே தயிலம் வாங்கி உத்தமனே யிப்படியே யேழு தரம் வாங்கே.

68. வாங்கியே தயிலத்தில் வீரம் பூரம் வகையாகப் புழு கோடுகியே*த ருவன்டு நாவி
தாங்கிய தோர் வழலை யொரு காசு போடு சாதகமாய் மத்தித்துச் சாத்தக் கேரு
ஓங்கியே சரக்கான தரபத்து நாலும் உத்த மெள்ள வாட்டையிலே மெழுகுமாகும்
பாங்கியே யுபரசன் களியமாகும் படு முன்னே நவலோகம் பழுக்குந் தானே.

69. தானுன சூதமது பலந்தான் னூக்கி சமத்தான கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
கோனுன தயிலத்தைக் குக்கிலிட்டு இத்தியாட்ட குறிப்பான சூதமது வெண்ணை போலாம்
கானுன யிருப்பகலில் வழித்து வைத்து கடிதான தவளை நெய்யைச் சுருக்குத் தாக்க
பானுன வீட்டெலி போல் விறைத்துப் போகும் பரிவான இடகரியி லாடுந்தாகே.

70. ஆடுகிற சூதத்தில் சாறனையே செய்யி லசைச் சிரத்திலண்டத்தைத் தாண்டி யோடும்
மூடுகிற சிவ மாலையாகக் கோத்து உத்தமனே அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மோது
கூடுகிற கால் வழியாய்ப் பூரணத்தில் கூடு கொள்கியே மேல் நோக்கி யழுந்த முன்னு
பாடுகிறேன் ரெண்டையுந் தான் மவுனத்தின்னு பராபரையைப் பசித்துப் பானம் பண்ணே.

<u>சாதிலிங்கக் கட்டு</u> :-

71. சாதிலிங்கக் கட்டுக் கேரு பரிவான நெடுங் கம்பி லிங்கம் வாங்கி
கன்னவே பலமொன்று நிறுத்துக் கொண்டு கருவங்கம் பலமுங் கால் சூதங் கால்தான்
தன்னவே யிரண்டையுந் தான் பழச் சாற்றாலாட்டி சார்வான லிங்கத்தின் மேலே பூசி
நன்னவே யரப் பொடி யோர் பலமுங் கால்தான் நலமாக வதின் மேலே யரைத்துப் பூசே.

72.

72. பூசியே யுலர்ந்த பின்பு சொல்லக் கேளு புகழான கெந்தியது களஞ்சு ரெண்டு
வாசியா மரிதாரங் களஞ்சு ரெண்டு மாசற்ற சிலையதவும் களஞ்சு ரெண்டு
ஆசியாங் கெவுரி யது களஞ்சு ரெண்டு அப்பனே மடையனை களஞ்சு ரெண்டு
[illegible]
சிறப்பாக ஆறையுந்தான் சமனாய்த் தூக்கே.

73. தூக்கியே பொடி பண்ணி அயச் செம்புக்குள்ளே அடியாக வரைவாசிப் பொடியை
விட்டு
தாக்கியே சாதிலிங்கக் கட்டி வைத்து தருவான வெள் கருவை யொக்க விட்டு
பாக்கியே மேலு மந்தப் பொடியைப் போட்டு பாவகமாய்ச் சில்லிட்டுச் சீலை
செய்து
ஆக்கியே முன் வுயரக் குழிதான் வெட்டி அப்பனே ஒப்பரவாய் மெழுகிச் செய்யே.

74. செய்யவே நெல்லுமியைப் பாத்தியிட்டு சிறப்பாக வதின் மேலே கரு மண் சீலையிட்டு
அய்யவே அயச் செம்பை மேலே வைத்து அதின் மேலே மண்ணிட்டு வுமியைக் கொட்டி
மெய்யடா குழி மட்ட மளவாய் நிற்க விதமாகப் புடமிட்டு வாற விட்டு வாங்கி
மெய்யவே கட்டியது செந்தூரமாகும் உத்தமனே நவலோகத்தை யூட்டிடாயே.

75. ஊட்டவே ஒன்பதரை மாத்திரைக் காணும் ஒருவர்க்குஞ் சொல்லாதே யுண்டு தேற
நாட்டவே நாற்பது நாள் பத்தியமா யுண்டால் நரை மாறுந் திரை மாறும் நமனே
யில்லை
பூட்டியதோர் பூட்டெல்லாம் விரித்துச் சொன்னேன் புகலாதே பூமி தனிலுள்ள பேர்க்கு
காட்டாதே கனவிலே யும் கருச் சொல்லாதே கசடருக்கு மீயாதே கர்மமாமே.

76. கர்ம மென்றுந் தர்ம மென்றுஞ் சொன்னதெல்லாம் கண்டிப்பு வத்திடத்தைக்
காணார் காணார்
சென்ம மென்று படைத்த தொரு செந்து வெல்லாஞ் சவ சூட்ச மென்றறியார்
சென்னைக் கூறு
தர்ம மென்று வெகு கோடி திரவியத்தை யீவ்வார் தருகிறதும் வாங்கிறது
மாரோ சொல்லு
வர்ம மென்று தன்னைத் தானுந்தப் பாரு வந்தித்த பொருளெல்லா மொன்றுப்
பாரே.

<u>உருச் சுன்னம்</u>:-

77. பார்க்கவே கருசிட்ட சுன்னஞ் சொல்வேன் பகராத கருச ஒரு பலந்தான் தூக்கி
காற்க்கவே தேனிலே யூறப் போட்டு கருகியே யெட்டு நாளான பின்பு
சேர்க்கவே வங்கத்தைக் குகையிலிட்டு சிறப்பாக வங்கம் நின்று வுருகும் போது
வார்க்கவே அரிசியின் மேல் சுன்னச்சீலை யப்பனே சுத்தி வங்கத் தயிர்த்தி வாங்கே.

78. வாங்கியே யின்னமொரு வகையைக் கேளு வளமான பெல்லேட்ட மருவிக் கூடி
தாங்கியே நாதமுடன் விந்துங் கூட தருவான பீங்கானில் வாங்கிக் கொண்டு
பாங்கியே செவி நஞ்சு புருகு பூரம் பரிவான வீரமொடு குருவுண்டு நாவி
ஒங்கியே யிவை சமனாய் யரைத்துப் போட்டு உத்தமனே மத்தித்து வைத்துக் கொள்ளே.

79. வைத்ததொரு அரிசியைத் தானதிலே போட்டு வழலை யென்ற சுன்னமதில் காசு
போட்டு
வைத்த பின்பு அமரியிலே கல் சுன்னமிட்டு ஒரு தள்ளி குத்தியே ரவியிலேத்து
ஐத்ததிலே பேரு நாள்க் காய்ந்த பின்பு அப்பனே அரிசியது பொருமி நீறும்
மெய்த்ததிலே சவ்வீரக் கல்லுச் சுன்னம் விதமாக ஆவர்ப்பூவு மரைத்துப் பூசே.

80. பூசியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு புகழான கடுஞ் சுன்னமாகும் பாரு
ஆசியே தாய் பதத்தில் வைத்துப் புசி அம்மமாகாது அரிசு வித்தை அம்பலத்தை
யொக்கும்
ஊசியே சரக்கெல்லாஞ் சுன்னமாகும் ஊடியான நவலோகம் மெல்லாம் நீறும்
மேசியே வாதமென்ற திறவு கோலாம் மேம வித்தை கைக்குள்ளா யெய்தும்
பாரே.

81. <u>தாளகச் சுன்னம்</u>:-

எய்தவே தாளகத்தின் சுன்னஞ் சொல்வேன் திறமான தாளகமோ பலந்தானொன்று
[illegible]ய்தவே கல்ச் சுன்னத்துள்ளே வைத்து நலமான தேசிநீர் விட்டு நீர்த்து
[illegible]ய்தவே யிப்படி யென்றுமே திரம் நீற்று அரிதாரச் சத்தியடா வக்கமாகும்
மெய்தவே [illegible] அறிவு [illegible]
பலதான் தூக்கே.

82. தாக்கியே கமலம் போல் வன்னிஇட்டு சாறெல்லா முன்ன வன்னச் சுதக்குப் போ
பாக்கியே ஒரு சாமமான பின்பு பரிவான குமரிச் சாற் படிதான் தாக்கு
ஆக்கியே காற்தைச் சார் படிதான் தாக்கு வரிதாரங் கட்டுமது மிடை போகா
சோக்கியே மயங்காதே ஒழுக் கட்டாச்சு சுன்ன மின்ன மாவதற்குச் சொல்லக்
கேட்

83. சொல்லக் கேள் பூனிரு வீரந் சூதம் சுகமான சூடெனு அட்டத்தோடும்
வெல்லவே சமன் கொண்டு யெருக்கம் பாலும் வெல் கருவும் விட்டரைத்துக் கவ
புல்லதின் மேல் சுண்ணம்பு சீலை செய்து புரசு சுட்ட சாம்பில் தான் சட்டியிலே
வல்லவே யரிதாரம் நடுவே வைத்து வதின் மேலே சாம்பலிட்டு வயிந்த்தி மூடே.

84. மூடியே சீலை செய்து அடுப்பிலேற்றி முசியாதே தென்னையுட மட்டை கொண்டு
தேடியே கமலம் போல் நாலு சாமம் சிறப்பாக யெரியிட்டு ஆற விட்டு வாங்
நாடியே தேவி பதம் பூசை பண்ணு நலமான குருவென்று வைத்துப் போற்று
வாடியே யிளையாதே நவலோகத்தில் மாட்டிடவே [illegible] மாற்றெட்டா

85. எட்டான தாளகத்தின் பற்பந் தன்னை யியல்பான தருபானத்தோடே கொண்டால்
மட்டில்லா மேகமொடு கிரந்தி யக்ரயாப்பு மந்தார யீளை யென்ற காசரோகம்
கெட்டோடு மோடுமே குட்டரோகம் கெடியான மண்டலமே கொண்டாயானால்
யிஷ்டமடா தேகமது கல் ஆகுச்சு யியமனென்ற பேர் போச்சு யிசைந்து பா

86. சூத பற்பம்:-

இசைந்து பார் சூத பற்பஞ் சொல்லக் கேளு யென் மக்காள் சூதமொரு பலந்தா
ஆக்
வசைந்த தொரு கல்வத்திலிட்டுக் கேளு வாகான வெள்ளையது களஞ்சு போடு
பசந்ததொரு சவ்வீரங் களஞ்சு போடு பரையான சூடனது களஞ்சு போடு
வுசந்ததொரு வெள்ளிய பற்ப மான்று வுத்தமனே யிவை நாலும் சமழுப் போடே

87. போட்டுமே கெருடயுட கிழங்குச் சாறும் பழமான மால் தேவிக் கிழங்குச் சா
நாட்டமே யண்ட வெள்ளை யாக்கம் பாலும் நால் வகையு மொன் க ரேசித்
தான்
ஆட்டுமே முச்சாம மாட்டி மை போல் உத்தமனே வில்லை கட்டி யுலரப் போ

88. உலர்ந்த பின்பு அன்டோடுன் கல்பச சுன்ன மூவர்ப்பூவுஞ் சமழுக விரவியேதான்
நலந்ததொரு ஓட்டியேல கீள் மோலிட்டு நலமான வில்லையைத் தானடுவே வை
சிவந்ததொரு மேலோடு மூடியே தான் சீலை செய்து பத்தெருவில் புடத்தைப்
மலந்த தொ மல்லிகைப் பப் போலாஞ் சுன்னம் ஆயி பதம் பூசை பண்ணி வை
கொ

89. கொள்ளவே நவலோகத் தீய்ந்தாயானுல் குறையாது வெள்ளியது பத்து மாத்து
விள்ளவே ரச பற்பஞ் சுன்னமாச்சு வெகு சுருக்கு வெகு சுருக்கு உள்ளே கொ
தள்ளுமடா பவுத்திரமுங் கிரந்தி சூலை சண்டாள மேகமொடு கபால குஷ்டம்
கொள்ளவே யரிதார பற்பத்தோடே கொண்டிட்டால் நோயெது கண்டிலேனே.

90. கெந்தக மெழுகு:-

கண்டிலேன் கெந்தகத்தின் மெழுகு சொல்வேன் கடிதான நெல்லிக் காய்க் ெ
த்தை வாங்கி
பண்டான குமரியிலே சுத்தி செய்து பாங்காகப் பலமொன்று நிறுத்துக் கொண்டு
வண்டிடவே ஓட்டிலிட்டு அடுப்பிலேத்தி வளமான சின்னிச் சாற் காட்டுச் சாறும்
மண்டிலேன் மூன்று படி சுருக்குத் தாக்கு அப்பனே சாரமெல்லாமான பின்பே.

91. ஆன பின்பு அயக் காண்டி தன்னிலிட்டு வாதியாந் திரி கோணத் தயிலம் வாங்கி
கான பின்பு பன்றி நெய் நாலத்தொன்று கலந்து விட்டு ஏழு லை யொரு களஞ்சு
பூ
வான பின்பு வகை வகைக்குக் காசு போட்டு மைந்தனே கடிகை யொன்று மத்
தாப்
மோன பின்பு செந்திச்சுச் சுருக்குத் தாக்கு முயற்சியா யொரு சா பெ

92. ஒழுகெடுத்த ஆயி பதம் புசை பண்ணி மேதித்து நவலோகம் ஊற்றக் கொன்ற
பழதற்றப் பத்தரைமா மாத்துக் காணும் பனவிடை தாளைபானத்தோடே கொள்ள
நலு கெடுத்த நோயெல்லாம் நசித்துப் போகும் நமனில்லை தேகமது கல் ஊறாகும்
வழுவற்ற வுங்களுக் காய்ச் சொல்லி விட்டேன் மகத்தான ஆயியுட நாதமாமே.

93. நாதமென்ற கெந்தகத்தை விட்டால் மைந்தா நலமான காயசித்தி யோக சித்தியதகா
வாகமென்ற செந்தூரம் வறனைக் காண மாட்டிலுல் பழக்காத மாற்றேறுத
நீசமென்ற கோச பீசத்தில் சேரும் நிலையான யிம் மெழுகு ஆதந் கட்டு
மாதமென்ற கெற்பந் தான் தரிக்கும் போல மைந்தனே கெந்தகத்தை மருவிப் பாரே.

94. மருவிப் பார் பாஷாணந் தன்னில் வேதை மாட்டுறேன் வெகு சுருக மைந்தா
பாரு
பருதியாம் பாசாணம் பஞந் தானென்பார் பாவிகள் தான் கட்டறியார்
வுறுதியாய்க் கட்டவொரு செய்நீர் கேளு உத்தமனே வெடியுப்பு அஞ்சாங் காச்சல்
கருதியே பலம் பத்து நிமத்துக் கொண்டு கடிதான பழம் புளியும் பலந்தானெட்டே.

95. எட்டான நவச்சாரம் பலமும் ரெண்டு விதமான சூடனது பலமும் ரெண்டு
கட்டான வெங்காரம் பலமும் ரெண்டு களமான தாரியது பலமும் ரெண்டு
தட்டான சீனமது பலமு ரெண்டு தலை மண்டை யோடதவும் பலமும் ரெண்டு
கெட்டியா யுரி விட்டு யரைத்து மை போல் கெடியான சட்டியிலே வழித்து வைப்பே.

96. வைத்துமே யடுப்பேத்தி யெரித்து வாங்கு வளமாக வெந்தவுஞ் சுண்ணமாகும்
நைய்த்துமே பொடித்து நன்றாய் பீங்கானிலிட்டு நாவிலொன்று சாரஞ் சேர் பனியில்
வைக்க
அய்ந்துமே செய்நீர் தானு போலாம் அப்பனே வீரமொடு புஜகு பூரம்
வுய்த்துமே வழலை யொரு காசு போட்டு விறவாக மத்தித்து வைத்துக் கொள்ளே.

97. கொள்ளவே பாஷாணந் தோய்த்து வாட்ட குறிப்பாகக் கட்டுண்டு மெழுகு மாகும்
மெள்ளவே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் விதமான ஏதமது மணி போலாடும்
துள்ளவே நாகமது கட்டிப் போகும் துடியான கருவங்கத் சார்க்கச் சாகும்
அள்ளவே தாரியது வெள்ளையாகும் ஆதியாம் பரி நீறு மரிந்து பாரே.

98. அய_நாசம்:-

அறிந்து பாரய நாகஞ் சொல்லக் கேளு அரப் பொடிதான் பலமொன்று கல்லத்
திட்டு
பரிந்து பார் கட்டியதோர் பாசாணங் கால் தான் பேரான கல்லுப்பு பலமுங்
கால் தான்
செறிந்து நின்ற வெங்காரம் பலமுங் கால்தான் சிறப்பான செய்நீரை விட்டு யாட்டி
காரிந்து பார் குகையிலிட்டு மூடி யூத கன் விட்டு யீயம் போலாகுந்தானே.

99. ஆடுகிற வயத்தினிட வித்தை மைந்தா வண்டர்களுந் தேவர்களு மறிய மாட்டார்
தேடுகிற தங்கமிட்டு கெந்தியிட்டு செயவேதை திறமாகப் பாரு பாரு
நீடுகிற மற்றதெல்லாம் வங்கத்துக்கு நிலையாது யிரும்பைவிட்டால் நெளிதயில்லை
கூடுகிற காலநிந்து கூடு கூடு குறிப்பான கருவை யெல்லாங் கூறினேனே.

100. நாதமென்ற கெந்தகத்தை விட்டால் மைந்தா நலமான காயசித்தி யோக
சித்தியாகா
வாகமென்ற செந்தூரம் வறனைக் காண மாட்டிலுல் பழக்காத மாற்றேறுத
நீச மென்ற கோச பீசத்தில் சேரும் நிலையான யிம் மெழுகு ஆதந் கட்டு
மாதமென்ற கெற்பந் தான் தரிக்கும் போல மைந்தனே கெந்தகத்தை மருவிப்
பாரே.

101. மருவி பார் பாஷாணந் தன்னில் வேதை மாட்டுறேன் வெகு சுருக மைந்தா பாரு
பருதியாம் பாசாணம் பஞந் தானென்பார் பாவிகள் தான் கட்டறியார் பாகமா
உறுதியாய்க் கட்டவொரு செய்நீர் கேளு உத்தமனே வெடியுப்ப அஞ்சாங்
காச்சல்
கருதியே பலம் பத்து நிமத்துக் கொண்டு கடிதான பழம் புளியும் பலந்தானெட்டே.

100. கூரினே விரும்பிலே வேதை கோடி கூறிநு பார்க்க வெகு நெளிதமப்பா
தேடிய தோருகை மெல்லம் பஞ்ச பூத மென்றம் செப்பாத காலெல்லம் சகாதென்ற
மாறிய தோர் ஐந்து வென்றம் தங்க மெல்லம் பேராம் மகத்தான குளிகைக்கு சாற விதாளும்
மாரிய தோர் சித்தரெல்லா மீதிலன்லே யப்பனே வாதத்தக் காதியாமே.

101. <u>கருவங்க கட்டு</u>:-

ஆமென்ற கருவங்கக் கட்டைச் சொல்வேன் அரிதான தேசிடை குழம்பு தன்னே
காமென்றே நொருக்கியே கல்வத்திட்டு காகாமல் பூப் புடத்தில் தயிலம் வாங்கி
தாமென்ற ஒரு படிதான் தயிலத்துக்கு தப்பாத கடல் நுரைதான் பலமும் போடு
வேமென்ற வுவர்ப்புவும் வெங்காரஞ் சாரம் விதமான சவ்வீரங் கல்லுப்பச்சே.

102. அஞ்சான வகை வகைக்கு களஞ்சு போடு சூதியாம் வழலை யொரு களஞ்சு போடு
நஞ்சான மத்திந்த வைத்துக் கொண்டு நலமான கருவங்க முருக்கிச் சாய்க்க
கஞ்சான வங்கமது கட்டிப் போகும் கண்டிவடக்குத் தங்கத்ததைச் சமதுச் சேர்த்து
மஞ்சான வெள்ளி செம்பிலீந்தாயாகுல் மய்ங்காணு மாத்தேழு காணுங் காணே.

103. காணவே வங்க மொரு பலந்தக்கப்பா கடிதான தங்க மொன்ற நாகமொன்ற
பூணவே சூதமொன்ற கூட்டியாட்டி புகழான சூதத்தின் ரெட்டி கெந்தி
யானவே மல்லிகையின் சாற்றலாட்டி யப்பனே பொடி பண்ணிக் குப்பிக் கேற்றி
நாணவே வாழைகையின் மேலே வைத்து நலமான கமலம் போலெரித்திடாயே.

104. எரித்துமே பன்னிரெண்டு சாமமாகுல் வெள் மக்காள் குப்பியை நீ யிப்பால் வாங்கி
வருத்தியே யாற விட்டு யெடுத்துப் பாரு மாதளம் பூப் போலிருக்கும் செந்தூரமப்பா
பரித்திடவே நவலோகம் பத்து மாத்து பணவிடை தாருட் கொள்ளக் காய சித்தியாம்
மரித்து நீ போகாதே முன் தயிலந் தன்னில் மகத்தான நாகத்தை யுருக்கிச் சாயே.

105. சாய்க்கவே நாகமது கட்டிப் போகும் தங்கமிட்டுச் சூதமிட்டு கெந்தி கூட்டி
ஆய்க்கவே முல்லா மல்லிச் சாற்றலாட்டி யப்பனே பொடியாக்கிக் குப்பிக் கேத்தி
வாய்க்கவே வாழைகையில் செந்தூரித்தால் வாகாக வுனையைப் போல் செந்தூரமாகும்
செய்க்கவே நவலோகம் பழுக்கும் வேதை திரம் பணந் தாளட் கொண்டால் காய சித்தி யென்னே.

106. யென்னவே தயிலத்தி லின்னஞ் கேளு யிதமான சரக்கு வகை யெல்லாஞ் சாகும்
தன்னவே சூதமது விறைத்துப் போகும் தருவான குடவலைத் தாருக்கிச் சாய்க்க
மன்னவே மாத்தாக குறையாதப்பா மயங்காதே தாம்பிரத்தை யுருக்கிச் சாய்த்தா
சொன்னதொரு வூரலத்தைச் சொதியாகும் லட்சமடா தேசி வித்தை சுருக்காம் பாரே.

107. <u>பதங்க சூத பற்பம்</u>:-

சுருக்கான பதங்க மொன்ற சொல்லக் கேளு சூதந் தான் பலமொன்ற கல்வத்திட்டு
மருக்காகக் கெவுரியது கழஞ்சு ரெண்டு மாசற்ற வீரமது களஞ்சு ரெண்டு
இருக்காக கல்லுப்பு களஞ்சு ரெண்டு நலமான தாரியது களஞ்சு ரெண்டு
தருக்காத குடனது களஞ்சு ரெண்டு தருவான சாரமது களஞ்சு ரெண்டே.

108. ரெண்டான கெந்தி யொரு களஞ்சு ரெண்டு யிதமான சீலையதவங் களஞ்சு ரெண்டு
இன்றேத லிங்கமது களஞ்சு ரெண்டு குலர்வியதோர் தாளகமுங் களஞ்சு ரெண்டு
வுண்டான திவை யெல்லாம் பல மொன்றாக்கி யத்தமனே சூதத்தி லொக்கப் போட்டு
கன்றன நாய்ப் பாகல் விசா யிடித்து காகாமல் பூப்புடத்தில் தயிலம் வாங்கே.

109. வாங்கயே முன் மருந்தில் விட்டு நீதான் மைந்தனே வழலை யொரு களஞ்சு போட்டு
பாங்கியே யரைத்துருட்டி மெழுகு போலே பக்குவமாய்ச் சட்டியில் நடுவே வைத்து
தாங்கியே யயச் செம்பு கவிழ்த்தி மூடி சந்து வாய்க் குருந்தரைத்துச் சீலை செ[illegible]
ஓங்கியே வதின் மேலே சட்டி மூடி யுற்பனமா யுருப்பேத்தி யெரித்திடாயே.

110. எரித்திடுவாய் தீபம் போலாறு சாமம் மிதமான பதங்கமது பேற்றி நிற்கும்
வரித்திடுவாய் மயிற் குச்சுக் கட்டி வாங்கி வளமான செப்பினிலே வைத்துக்
கொண்டு
தரித்திடவே பதங்கமொரு களஞ்சு ஈக்கி தங்க மென்ற ரேக்கு மிதினிடையே
சேர்த்து
கந்த்திடவே நவலோகம் நாற்கக் கொண்டு காட்டிலுல் திசை மாற்றம் கண்டு பாரே.

111. ஆமென்ற குருவழுலே சொல்லக் கேளு அப்பனே சூட்சாதி சூட்சமாசப்
போமென்ற தாரிடத்திலாளுந் தான் புகலாதே நோயில்லாதிருக்க வேணும்
வேமென்ற வசதவு முப்புக்குள் மேவியது சிவந்திருந்தால் நாதம் வாங்கி
தாமென்ற தன்னக்குள் விந்து தன்னை தாக்கதிலே சமருகத் தாக்கச் சேளே.

112. பாரப்பா பற்பம் சுருக்கு மெத்தப் பணவிடை தாவனுபானத்தோடே கொண்டால்
சாரப்பா பசு மரத்துப் பொன்னூந் தேசம் சந்திரனுஞ் சூரியனு மொன்றில்
சேரும்
காரப்பா சடத்திலுள்ள நோயெல்லாந்தான் கழன்று போம் ரச பற்பம் கண்ட
போதே
ஆரப்பா தேகத்துக் காதி கற்பம் அசைவையிலே கொண்டேத்து தீதகத்துக்* காதி****
தீதமாமே.

113. கேளப்பா வண்ட வெள்ளை யாக்கம் பாலும் கெடியாக மத்தித்துக் கட விட்டு
வேளப்பா செவி நஞ்சு வுரலும் நாவி விதமான புழு கோடு குருவண்டைந்தும்
தாளப்பா பொடித்ததிலே விட்டு வைத்து சாற்றுகிறேன் சரக்கான வுகையைக்
கேரு
வாளப்பா வீரமொரு பூரந் தாரம் வளமான சூடமொரு கல்லுப்பென்னே.

114. உப்பான நவச்சார சிலையம் லிங்கம் உறவான தாரிசியொரு சூதம் கெந்தி
தப்பாதே வகை வகைக்கு களஞ்சி வீதம் சமருக நித்தமே கல்வத்திட்டு
மெய்ப்பாக நாத விந்து விட்டு ஆட்டி மெருகாகும் பதத்திலே வில்லை கட்டி
மப்பா குழவற்ப் பூவுக் கல்லுச் சுன்ன மரத்து மேல்க் கவசமா யிச் செய்திடாயே.

115. செய்திட்டு அஞ்சு அன்னச் குகையில் வைத்து திடமாக மேல் மூடிச் சீலை செய்து
சொய்திட்டுப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடுனுந்த பின்பு யெடுத்து ம படியு மாட்டி
அய்திட்டு முன் போலே புடத்தைப் போட்டு அப்பனே மூன்று தரம் போட்டுத்
தீருகை திட்ட திடமாம் வழுலே யாச்சு காட்டிடுவாய் நவலோக மாயிரத்துக்
கொன்றே.

116. ஒன்றான மாதத்துக்கு ஆனியுண்டோ உற்ற தொரு சரக் கெல்லாங் கட்டி நீற்கும்
பன்றுவ சூதமொரு பலமே தாக்கி பணவிடை தான் போட்டிடவே பட்டு நீறும்
தன்டான வண்டமது சலமாய் நிற்கும் சாரு வார்த் தழைகளெல்லாஞ் சலமாய்
நிற்கும்
அன்றான பாவெல்லாம் சிலமாய் நிற்கும் ஆதியென்ற நாத விந்து சிலமா மென்னே.

117. சிலமான நவலோக மெல்லாம் நீருஞ் சிவத்திலே வுபரசங்கள் சுன்னமாகும்
நலமான லவண வகை யெல்லாஞ் சுன்னம் ரச வாத மென்ற வித்தை மகுச மாச்சு
குலமான தாரிசியது குருவாய் நிற்கும் குருக்கியே சொல்லுகிறேன வேதை கோடி
கலையான தீதிருட்டைப் பார்த்துப் பார்த்து கண்டு கரை காணமல் மயங்கினேனே.

118. மயங்கினேன் வழலையுட கருவை மைந்தா மகத்தான சித்தர்களுஞ் சொல்லார்
அயங்காதே நான் வெளியாய்ச் சொல்லி விட்டேன் ஆதி வஸ்து மருசி வஸ்து மிரண்டு
மொன்றாய்
தயங்காதே புறமு மொன்றாய்ப் போச்சு தருவான யெட்டுட்டுச் சித்தியாச்சு
மயங்காதே சகல சித்தும் வழலை யாட்டும் மைந்தனே வாதத்துக் காதியாமே.

119. லவணத் திராவகம்:-

ஆதியாம் லவண மென்ற திராவகத்தை அறைகிறேன் மாணுக்களறிந்து கேளு
நீதியாம் வெடியுப்பு பலந்தான் பத்து நிலவராமாங் கல்லுப்பு பலந்தான் பத்து
பாதியாம் மிந்துப்பு பலந்தான் பத்து பரிவான வளையலுப்புப் பலந்தான் பத்து
சாதியாங் கரியுப்பப் பலந்தாங் பத்து சமக்கான கெந்தியுப்பு பலமும் பதிகே.

18.9.63.

120. பத்தான சவுட்டுப்பு பலமும் பத்தை பாறையுப்பு பலம் பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
கொத்தான நவச்சாரம் பலந்தானெட்டு குறிப்பான கடையிலுள்ள சவுக்காரமெட்டு
வத்தான சீனமது பலமீறாறு அன்ன-மென்ற பேதியுது பலமு ரெண்டு
சித்தான வுருவியுப்பு அமுரியுப்பி சிறப்பான தேசியுப்ப வகைக்கு ரெண்டே.

121. ரெண்டான வழலையது கால்ப் பலமே போட்டு நேரான தேசிச் சார் மேனியிலைச் சாறு
மன்றுன யெருக்கிலை பழுப்புச் சாறும் அரை சாமமாட்டியே வில்லை கட்டி
நன்றுக வுலர்ந்த பின்பு கலசத்திட்டு நலமான சக்கரமாம் வாலைச் சட்டி
கன்றுன செந்து வாய் பொருந்தப் பார்த்து கனமாக வுருந்தமரைந்தச் சீலை செய்மே

122. செய்துமே மடுப்பேத்திக் கமலம் போலே சிறப்பாகத் தீமூட்டிப் பீங்கான் வைத்து
வுய்துமே சட்டியின் மேல் சீலை போட்டு உத்தமனே தண்ணீரைக் குத்தி வா நீ
அய்துமே திராவக் மிறங்கும் பாரு அப்பனே முன்னீரைத் தள்ளிப் போட்டு
செய்துமே பின்னீரைக் குத்திவாங்கி மைந்தா குறிப்பான அரக்கென்ற குப்பியிலே வா

123. வாத்துமே யடைத்து நன்றுயாயி பாதம் வணங்கியே பதனமாய் வைத்துக் கொள்ளே
போற்றுமே பாசாண மறுபத்து நான்கும் பூட்டிடவே மெழுகாகும் வேதையாகும்
பேற்றுமே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகு மிதமான தரிசியது அன்னமாகும்
கற் மே நவலோகம் கரைந்து நீரும் கடிதான குதமது மணியுமாமே.

<u>அஷ்டலோக செந்தூரம்:-</u>

12 4. மணியெடுத்து வாயில் வைக்க கெவனமோடும் மகத்தான வேதையுமா மாட்டிப் பாரு
நனியெடுக் கயிறும் பை நன்றய்க் காச்சிக் காய்ச்சி நலமான தீ நீரில் பத்து விசை தோய்த்து
வாரி யொரு குகையிலிட்டு கனியெடுத்த கார மிட்டு வுருக்கிப் பாரு கனகமென்ற மாத்தாறு காணுந் தானே.

125. தாவென்ற வுபரசங்கள் சத்துமாகும் தருவான வுருக்கினத்துக் காதீ பீடம்
வேனென்ற திராவகத்தால் வேதை கோடி விரித்திட்டா லண்ட ரண்டங் கொள்ளதப்ப
போனென்ற குட்சமா யடக்கிச் சொன்னேன் புத்தி மானேபாலல் விரித்துப் பாரு
பானென்ற அனுவமும் மாயை நீக்கி பரிவான புறணத்தில் பருகிடாயே.

126. பருகிடவே அஷ்ட லோக செந்தூ ரத்தைப் பாருகிறேன் மக்காள் பனித்து கேளு
கருகிடவே யயப் பொடிதான் பலந்தான் ஒன்று சுருதியே தாம்பரத்தின் பொடி பலந்தானென்று
சுருதிகே நருகிடவே கஞ்சத்தின் பொடி பலந்தானென்று நலமான பித்தளையின் பொடி பலந்தானென்று
பிருகிடவே நாகமொன்று வெள்ளி யொன்று விதமான வங்க மொன்று தங்க மொன்றே

127. தங்கமுடனிவை யெல்லாங் கல்வத்திட்டு தருவான திராவகத்தால் சாமமாட்டி
பொங்கமுடன் வில்லை கட்டிக் காயப் போட்டு புகழான ஓட்டிலிட்டு மேலே மூடி
பங்கமே கெசபுடத்தில் போட்டு வாங்கி பாவகமாய் முன் போலே யரைத்துக் கட்
யங்கமே கெச புடத்திலிட்டு வாங்கி யப்பனே யிப்படியே மூன்று திரம் வாங்கே.

128. வாங்கியே கல்வத்திலிட்டு நீயும் வுமமான ஆத மரைப் பலமும் போட்டு
தாங்கியே கெந்தி யரைப் பலமும் போட்டு தருவான சிலையது மரைப் பலமும் போட்டு
ஒங்கியே பலமு மரைப் பலமும் போடு உசத்தியாந் திராவகத்தாலாறு சாமம்
வாங்கியே ஆட்டி நன்மேல் சனப்பம் விரை போலே பக்குவமாய் வில்லை கட்டிக் காயப் போடே.

129. போட்டுமே ரவியிலிட்டுக் காய்ந்த பின்னை பகழான காசி யென்ற மேருக் கேற்றி
மூட்டுமே வாலுகையில் கமலம் போலே முசியாதே தீயிருவாய் பனிரெண்டு சாமம்
ஆட்டுமே செந்தூ ர மருவனன் போ ல மாத்தாட்கும் ருகாச்சும் புசை பன்
கூட்டுமே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கொன்று கொடுத்திடவே மாற் றதும் பதி

130. ஆன செந்தூரங் குன்றி யுண்ணு அழகான தேகமது கந்தாளும் பேரான சத்தி
யுள்ள நோயெல்லாம் போம்
பிலக்குமே தாது வெல்லா மிருகிக் கட்டு
மேன்த வாசியைத் தானன்னே யேற்ற மிகு கண்ணுமம் பரத்தி வெளி தான் வீசும்
பாதான வாசியது பொங்குமாப் போல் அஷ்டமாக் செந்தூரப் போக்குத்தானே.

131. போக்கான பெருமாவில் வாதப் போக்கு பிரித்த நாள் வெவ்வேறே பிரித்துச்
சொன்னேன்
பாக்கவே சூத்திரத்தி லஷ்டமாக பாடினேன் வேணவிக் கோடா கோடி
யார்க்கவே யடி நூலைப் பொருளைச் சோதித்தாகா மூடி கண்டாலஷ்டமாமே!

<u>வழலைச் சுண்ணம்</u> :-

132. அஷ்டமாம் பிண்டத்திலப்புச் சொன்னேன் அறைந்திட்டேன் சவுக்கார குருவதாக
சிஷ்ட மாருதம் போலே வழலை மார்க்கம் சாற்றுகிறேன் வெகு சுருக்கு சார்ந்து
கேளு
அண்ட ரண்ட வாதிகளே அலைய வேண்டாம் வயசதுவு மொன்று முதல் முப்பதுக்குள்
கண்டவுட வருந்த சிரத்தை வாங்கி கசகாதே ரோகமன்றிச் சுத்தி செய்து னக்கே.

133. ஆக்கியே கல்வத்தில் பொடித்து நன்றாய் சொல்லியே பாண்டத்திலுள்ளே விட்டு
தாக்கியே பழச் சாறு நாத விந்து தருவான அரக்கம் பாலண்ட நீரும்
ஆக்கியே மத்தித்தது தெளிவிறுத்து அப்பனே ஒரு சேர கூட விட்டு பா
பாக்கியே மருந்திட்ட வாயை மூடி பாவகமா யின்ன மொன்று பகரக் கேளே.

134. கேளப்பா முட்டையது குளிதான் வெட்டி கெடியான சுற்சுண்ண மூவருப்பவும்
வேளப்பா கல்லுப்பும் விரவி யொன்றாய் விதமான குழியிலே கீழ் மேலிட்டு
வாளப்பா கபாலத்தை நடுவே வைத்து வாகாக மேல் மூடித் திரளை போட்டு
நாளப்பா குழிவதில் கோட்டைவிட்டு நலமான கோட்டைக் கருவருப்புவே.

135. புவானத்தின் மேலே பாத்திலே தான் புகழான வழரியொடு தேசி நீரும்
பாவான பதக்களந்து வாரு வாரு பக்குவமாய் ஒன்றை விட்டு ஒரு நாளப்பா
ஆவான மண்டலமே வாத்து வா நீ யப்பனே குழி திறந்து நூறப் போட்டு
தேவான மூன்று நாளான பின்பு செப்பாதே குருவை நீ யெடுத்துப் பாரே.

136. யெடுத்துப் பார் சிவ சிவா வென்ன சொல்வேன் யென் மக்காள் மேலொடு
நெருங்கி நிற்கும்
அடுத்துப் பாரதிலுள்ளே தேங்காய் போலே யப்பனே திரண்டு நின்ற வழலையாச்சு
கடுத்துப் பார் மேலோட்டில் வனிச் சுண்ணம் நாதாந்த வழலையின் பிண்டதாலே
கடுத்துப் பார் வழலையுட வேக மென்ன காசினியுங் கொள்ளாதுப் கரை கொள்
ளாதே.

137. கொள்ளாத சுண்ணத்தால் கோடா கோடி முக்கியே சொல்லுகிறேன் சூஸ்திரத்
திறுள்ளே
விள்ளாதே சுண்ணத்தின் வேகம் பட்டால் விரிந்து நாளண்ட ரண்ட மெல்லாம் வேகும்
அள்ளாதே விரிந்து நான் பாட வென்று லப்பனே கயிலாசங் கொள்ளையாகும்
தள்ளாதே பஞ்சியது பாடி யென்ன முறை யறிந்து முறை யறிந்து வேதைபாரே!

138. வேதையாங் காரசாரத்தை விட்டால் வீண் பாடு வீண் பாடு ஒன்று மில்லை
வேதையாங் கடையிலின்ற சரக்குகச் சுட்டு வீணுக்கு அலையாதே குருவைப் பாரு
வேதையாக் சரக்கொன்றும் காரசார மென்றும் விள்ளாதே நவலோகம் நவரெத்தின
மென்றும்
வேதையா மூலியொடு பாசாணங்கள் வேசிக்கும் பஞ்ச பூத சரக்கென்பாரே.

139. சரக்கென்பார் லவணமாங் கல்லுப் பென்பார் சரக்கான வழலை யென்பார் முப்பூ
வென்பார்
சரக்கென்பார் நாதமுடல் விந்துங் கூடி சாதகமா யமைந்த சிங்கியாச்சு தென்பார்
சரக்கென பாருட் கொள்ளுக் கோச பீசம் சார்வான சத்தையித்துருவு மென்பார்
சரக்கென்பார் சாகாத வேகாதென்பார் தானதிலே யருளோடு பொருளென்பாரே.

140. அருளான வஞ்சு வென்பார் சத்தி சிவமென்பார் அந்தந்த வழி வேறே மார்க்க மென்பார்
மருளான தென் கலையும் பஞ்ச பதம் அடங்கி நின்ற பூரத்தில் வென்பார்கள்
அருளாத நிலையெல்லா மிடை பிங்காவி லடி கடந்து தாண்டி நின்ற வெளியென்பாரே

141. வெளியான வெளி கண்டா லவன் மெய் ஞானி வேதாந்த நடன வொளி மேவச் செய்யும்
அறியா மலிருக்கலாம் பெருவாய் முற்றி ஆத்தாளு மருகிருந்து வார்த்தை சொல்வாள்
சருகாக ஞானவழி மார்க்க மெல்லாம் சொல்லியே பூரணத்தில் சேர்க்கி வைப்பாள்
வலியறிந்தால் யோக சித்தி வாதமுடனட்ட வருத்தம் பாரே.

142. வருகவே வழியான ஒளி தாவப்பா வகுத்திட்ட வடி மூலம் வழலையாச்சு
வருக்கவே சுருதி முடி யரி யாரி மாண்பர் உலகத்திலவர் வாத முறி மூதி .
தருகவே யதிலிலை சாஸ்திரம் பொய்யென்றுஞ் சார்வான செடி படு தன்னைத் தே
கருதியே கைப்பிடிவுள்ள தெல்லாந் தோற்று சலங்குவார் கோடான கோடியாமே.

143. கோடியிலே ஒருவனப்பா வாதம் பார்ப்பான் குறிப்பான வழலை தன்னை முடிக்கச் செய்வார்
கோடியிலே பிண்ட வித்தை செய்வான் பாரு கொடிதான சூதத்தைக் கட்டிக் கொண்
கோடியிலே சூதத்தை வாதம் பார்ப்பான் கொண்டேத்தம் புறத்திலிருந்த முப்பான்
ஆடியே வழலை விட்டால் ஒன்றுமில்லை ஆகாகா நாய் போலே யலைவார் தானே.

14 . அலையாமல் வழலை தொட்டு வாதம் பாரு ஆதியாங் கற்பமுண்டு காய சித்தி பண்ணு
மலையாதே ஆயியை நீ பூசை பண்ணு மகத்தான யோகத்திலிருந்து நீயு
கலையான வாசியைத் தானுள்ளே புசிக் கண்டை மேலாறுங் கடந்து நோக்கு
அலையாதே குரு பதத்தை யருந்தக் காகு அடியோடு முடி தோன்ற வறைந்திட்டேனே

145. அறைந்திட்டே னின்னமொன்று சொல்லக் கேளு ஆச்சரியமுப் பூவின் வழலை மார்க்கம்
பறைந்திட்ட நீ நீயு முன் பாரியோடு பச்சரிசி ஒரு போது அருந்தருந்து
கரந்திட்டா லதனிலே சமைத்து உண்ணு வஞ்சுவொடு சித்துக் கொள்ளு தினந்தோறு மிப்படியே கொண்டிடாயே.

14 . கொண்டுவா மண்டலமே குறக் கேளு கூடவே யிரு வருட மலமும் நீரும் கொண்டு.
ஒரு பாண்டத்தில் வாங்கி வாங்கி குறிப்பான வுறப்புவுங் கல்லுச் சுண்ணங்
கொண்டதொரு கல்லுப்பு வகைக்கு நாழி கூட்டியே முப்மலத்தோ டொக்கச் சேர்த்
கண்டுமே தேசி நீர் குணி வாரு கலக்கியே தெளிவித்து உப்பாய்க் காச்சே.

147. உப்பதனைக் காச்சி மறுபடியுங் கேளு உத்ததொரு மூரி விட்டுக் கலக்கிக் காச்சி
யப்பனே பழச் சாற்றுல் முன போல் காச்சு ஆகாகா கடுஞ் சுருக்கு சுத்தியாச்சு
செப்பாதே யீரவென்ற சிப்பி தன்னை சிறக்கவே பச்சையாய் நா[illegible] வாங்கி
தப்பதனைச் சிப்பி நடுத்த மரும் போட்டு தமர் வழியா வுலர்ப்புவைத் தாக்கு தாக்கே.

148. தாக்கவே சிப்பியெல்லா மிப்படியே செய்து சாலகனத்த சட்டியிலே பாத்தி படுப்
பார்க்கவே மூன்று நாள் பனியில் வைக்க பலபலென சிப்பியிட சிலமுண்டாகும்
ஆர்க்கவே பீங்கானில் சலத்தை வாங்கி யதில் சேரு மண்ட வெள்ளை யரக்கம் பாவுங்
கார்க்கவே கலக்கி யந்த தெளிவை வாங்கி கருதியதோர் முவுப்பைக் கல்வத்தாட்டே.

149. கல்வத்திலாட்டிடவே வீரம் பூரம் கல்லுப்புச் சூடலவசார மைந்துங்
கல்வத்தில் வில்லை கட்டிக் காய வைத்து கருவியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
கல்வத்திலிப்படியே மூன்று திரம் போடக் கனமான முப்பூவின் சுண்ணமாச்சே.

1 0. சுண்ணமென்ற முப்பூவைச் சுருங்கார மேத்தச் சொல்லுகிறேன் திரும்பவதைக் கல்வத்திட்டு
வண்ணமா மிதிருடைய நாதம் வாங்கி வமந்தனே விந்துமதில் சமமாய் சேர்த்து
கண்மமாங் குழுவ்ந்து வுரமுஞ் சூதம் சுருநாவி கூடவொரு புழுகும் பூரம்
தன்னுமாங் குக்கடத்தில் வெண்மலமுங் கூட்டிச் சாரித்து முப்பூவில் தாக்கியாட்
பண்ணமாம் வில்லை தட்டிக் காயப் போட்டு பகருவேன் கல்ச சுண்ண முவர்பு

151. உலத் புவா பிரண்டு மொரு சமனுக் கொண்டு வுற்றதொரு சட்டியிலே கீழ் மேலிட்டு
நலற்புவாம் வில் லை தனை நடுவே வைத்து நலமான மேல்ச் சட்டி கவிழ்த்தி மூடி
யவற்புவா மருப்பேத்தி யெரிப்பாய் சாமமப்பனே சட்டித் தார வெருத்துக் காணும்
முலற்பான பதமென்று யெடுத்தும் பாரு ஒகோகோ முப்புவின் குருவிதாச்சே.

152. குருவாவே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும் கூப்பிட்டால் யேனென்னும் வாதக்காடு
பருவாகத் தொட்டதெல்லாம் பட்டு நீரும் பரு முன்னே உதமது விறைத்துப் போகும்
தருவான தங்கமது குருவுமாகும் சாற்றுகிறேன் தங்கத்தால் வேதை கோடி
வுருவான நவலோக மெல்லாம் நீரும் ஒகோகோ கட்டுகுரு முக்கியமுமாமே.

153. உருககவே மாணிக்காள் சொல்லக் கேரு உயர்வான வெண்காரம் சீருக சாரம்
பருககவே கல்லுப்பு விறத்புவோடு பகராரிய வரிதாரம் பொரிகாரந் தொட்டி
கருக்கலே யிவை யெல்லாம் கல்வத்திட்டு சாரித்த அதை நிலைப் பால் தன்னிலாட்டி
வுருக்கவே வில் லைக் கட்டிக் காய வைத்து வுத்தமனே புடம் போட்டு யெடுத்துக் கொள்ளே.

154. கொள்ளவே யெடுத்து முன் போல் கல்வத்தாட்டி சுசாதே வில் லை கட்டி ரவியில் பே
கொள்ள முன் புடத்திற் பேரட்டு வாங்கி குறைந்த பின்பு யெடுத்த மறுபடியு மாட்டிச்
கொள்ளவே யிப்படியே ஐந்து தரம் போடு கூருக யின்னமொன்று கூறக் கேள
கொள்ளவே கொடிவேலி வேரிருடு கொடியான முட் கொளிஞ்சி ஞுக்சிலென்னே.

155. ஞுக்கிலாம் வறத்தலை யெருமைக் கொம்பு மூலமான படிகக் கல் வெள்ளைக் குன்றி
மிக்கவே குதிரையுட குளம்புச் சீவல் விதமால தலை மண்டையோடுங் கூட்டி
தக்கவே யிடித்து நல்லெய்த் தயிலம் வாங்கி சாதகமாய் முன் மருந்தில் விட்டு ஆட்டிச்
செய்க்கவே தேன் மெழுகு யேரண்டெண்ணை சேர்த்து நீ வாரு பெற மத்திப்பாயே.

156. மத்தித்தப் பதமமாய் வைத்துக் கொண்டு வளமான சத்து வகை நவலோகங்கள்
எத்தித்த வுருகையிலே குன்றியிட போடு விளக்கியே தண்ணீர் போலுருகும் பாரு
சித்தித்துக் கலியாத சிதறிடாமல் சேர்ந்துருகுங் கட்டுமாம் சரக்குக் கெல்லாம்
மத்தித் சேர்ந்துருகுங்* யிக்குருவைத் தொட்டு மாட்டு மணி போலே நின்றுடும் வேதை யாமே.

157. வேதையா முக்கியத்தை விட்டால் மைந்தா வெள்ளாக லோகமெல்லாம் காடு தட்டு
வேதையால் சுருக் சரக்கு மெருவாகாது மேலான சத்து வகை குளிகையாகா
வேதையெல் ல் வாதிக்கு யிம முன் லேனும் மெல்லினமும் வலியினமு மறியச் சொன்னே
பாதையே யிம்முறை தானறியா விட்டால் பரிசு கெட்ட வாதி யென்பார் பாரு பாரே.

158. பாரபபா வழலை தொட்டுக் காரசாரம் பகர்ந்தேனுன் குரு முடிக்கும் பாகஞ் சொன்னேன்
சாரப்பா, கை முறை க்கியாசான் வேணுங் காட்டா லென்றா சில் கான வேணும்
மாரப்பா யிதை விட்டு பலநூகமும் பார்த்து யாவலாய்க் கடையிலுள்ள சரக்கைச் சுட்டு
பாரப்பா பலனில் லை யென்று மாண்பர் பார்த்திருவார் பரிசெனங்கள் மூளிதாரே.

159. மூலிகை தாநலகத்தில் கோடா கோடி மொழிந்தாரே அஉட்ட சித்து வேதை போட
மூலிகையில் தனித் தனியேசித்தாடாது முயன்றிடவே வேதையிட்டால் பொன்னாகாது
மூலிகையில் சாமமெல்லாம் தீரச் செய்து முக்கியமாங் கருவோடு குருவுஞ் சேர்ந்தால்
பாலிகையாம் வாத சித்தி குளிகை சித்தி பகராரிய அஉட்டமா சித்தியாமே.

160. சித்தியாம் நாதாக்களேது செய்வார் திரமான குருத்தொட்டுச் சிந்தூரந் தொட்டு
பத்தியாம் வழலையொடு முப்புத் தொட்டு பரிப்பார்கள் மூலிகையால் பழுக்கும் வேதை
யெத்தியே சாபத்தைத் தீர்க்கச் செய்வார் யெடுத்ததொரு கர்மமெல்லா மவற்கே சித்தி
சுத்தியே யிசு கண்டு வுலகத்தோர்சள் ஊட்சத்தை யரியாமல் சுழுலுவாரே.

161. சுழலாமல் நூலி தொட்டு வேதையாகச் சொல்லுகிறேன் காய சித்திக் கல்ப மாலை

சுழலாமல் மாளுக்காள் சூட்சமாகச் சொல்லுகிறேன் சிவந்த வரிக் கற்றாழை வாங்கி
சுழலாமல் சாறு மது வெடுத்துச் சுருக்கிடவே சூதமது கட்டிப் போகும்
அளவாதே சூதத்திற் சாரணையே செய்து யப்பனே வாயிலிடக் கெவுனமாமே.

162. கெவுனமாந் தங்கமிட்டுக் கெந்தியிட்டுக் கெடியாகச் செந்தூரஞ் செய்யில் வேதை.
யவுனமாஞ் சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகு மாகாகா நவலோக மாயிரத்துக் கோடு
யெவுனமாங் கற்குளிகை சீலன் கொண்டு யிடிக்கு சூரணமாய்த் தேவிக் கொள்ள
மவுனமாந் தேகமது சித்தியாகும் மகத்தான பஞ்ச கர்த்தாள் முன்னிற் பாரே.

163. முன்னிற் பார் மண்டலமே கொண்டாயானால் மூதண்டச் சிகருக்குச் சித்தனுவாய்
பின்னிற் பார்த்தாலு வெல்லா மிசைக் கட்டும் விமல பிதனை யகற்றங் கற்பமப்பா
கன்னியப்பா வலையி லகப்பட்ட மான் போல் கலங்கி மனம் நின்னடியைப் போற்றிச் செய்வார்
முன்னிற் பார் மன்மதனென்றே யுன்னை மோகிப்பார் மாதரெல்லாம் மேவிப்பாரே

164. <u>மயிலாரை</u> :-

மேவவே பெண் மாய்கை தன்னிப் போகு விதமான மயிலாரை தன்னைக் கேளு
மேவவே காலொன்று யிலை தானு மேலான நுரையது கறுப்பு மெத்த
மேவவே காய சித்திக் காதி கற்பம் விதமாகக் கொண்டாக்கால் வாதியாவாய்
சாவவே சீலந்தான் வாங்கி மைந்தாக சாற்றுகிறேன் சரக்கான வகையைக் கேளு

165. வகையென்ன மூலிகையை யரைத்து நன்றாய் வளமான மால் தேவி தன்னிற் பூசி
நகையான அஞ்செருவிற் புடத்தைப் போடு நலமான செந்தூரமாகும் பாரு
தொகையாக நவலோகம் நீற்றுக் கொண்டு ஊட்டிடவே பத்தரையாம் சோதித் தேறு
வகையான சரக்கெல்லா மிப்படியே செய்ய மைந்தனே செந்தூரமாகும் பாரே.

166. செந்தூரமான தொரு வித்தை கோடி திறமான களங்காகும் மெழுகு மாகும்
செந்தூரமானதொருதன் கட்டுஞ் சிவசிவா சூதத்தின் போக்கு மெத்த
செந்தூரமான தொரு மூலி தன்னைச் சேர்த்து நீ நிழலுலர்த்தி யிடித்துத் தூளாய்
செந்தூரமான தொரு சர்க்கரையைச் சேர்த்து தினந்தோறும் உள்ளுக்குக் கொண்டிடா

167. கொண்டிடவே மண்டலத்திற் சட்டை கக்கும் கொள்கிவ்வே ரோமமெல்லாம் வந்து போலாம்
உண்டிடவே தேகமது ஆழிகால முறையப்பா கண்டுண்ட கற்பமாகும்
பண்டிடவே யின்று மொன்று சொல்லக் கேளு பகரரிய மால் தேவி விரையை வாங்கி
கண்டிடவே யிடித்து நன்றாய் விரிலை கட்டிக் காய வைத்துப் பூப்புடத்திற் தயிலம்ம வாங்

168. தயிலத்தைப் பாஷாணந் தன்னிலூட்டி சாரித்து வாட்டயிலே மெழுகு மாகும்
தயிலத்தை வெள்ளீயக் கறண்டியிலே கவத்து கனலிலிட்டு வுருக்கயிலே மெழுகை யிய
அயிலத்தை பொவ்வாது வெள்ளியப்பா வாகாகா திசை மாற்று மறிந்து பாரு
தயிலமா யிலிட்ட கிழங்குச் சாற்றை சாரித்துச் சூதத்தி லரைத்திடாயே.

169. <u>மால் தேவி</u>:-

அரைத்திடவே வெண்ணையைப் போலாகும் பாரு அப்பவே கரியில் வைக்க சூசியாகும்
தரித்திடவே சூதத்தில் சாரணையைச் செய்து தாக்கிழுல் வட்ட ரண்டந் தாண்டியோடுந்
திரைத்திடவே தங்கமிட்டுக் கெந்தியிட்டுச் செந்தூரஞ் செய் வேதை திறமாய்ப் பாரு
பரைத்திடவே மூலிகை சரக்கெல்லாங் கட்டும் பகராதே சீலந் தானிழுலத்தே.

170. உலர்த்தியே சூரணமாய்ச் செய்து கொண்டு உத்தமனே தேனோடு நூலி வெய்யும்
நலத்தி சேர்த்தியே யுள்ளே கொண்டு நாற்புற நாட் கொண்டிடவே நமனுமில்லை
பலத்திலே சடத்திலுள்ள நோயெல்லாந் தான் பறந்து விடும் பத்தியமா யுண்டு தேற
பலத்தியே மூலிகை யிலிங்கச் சொல்வேன் யப்பனே நாற் சதுரக் கள்ளியாரே.

171. கள்ளியிலே திருப்புறப்புக் கள்ளியுண்டு கண்டு நீ சோதித்துத் தள்ளிப் போட்டு
கள்ளியிலே யல தொருத்து நனி வரைக்குள் கப்போருன் கவுரு முதல் சதுரம் ர

கன்னியிலே மெத்தவுண்டு சோதித் தேறிக் கண்டு பாரில்ல மொரு கருவைச் சேரு
வெள்ளியே பாசாணக் கட்டியாக வேண்டியது வாங்கி நீ சுத்தி செய்யே.

172. செய்யவே வெள்ளாவி தன்னில் வைத்து சிறப்பாக யேழு சுத்தி செய்து கொண்டு
ய்யவே கன்னியுட ரிஸப்பா லுனி கொண்டு சதுரமாய்த் துவே தாகட்டி
தொய்யவே பாசாண மதந்தன் வைத்து துவைத்திட்ட சிராய் கொண்டு மேலில் மூடி
பய்யவே சாம்மது பனிரெண்டாளுள் பக்குவமாய் வாங்கி மேற் கவசங் கேனே.

173. கவசமா முலதிப்பவுங் கல்லுச் சுண்ணங் கருவான அண்டத்தோல் முன்னுங் கட்டி
கவசமாஞ் சிறநீராலாட்டிப் பூசி கட்டியே பத்தெருவில் புமத்தைப் போடு
கவசமாம் பாசாணஞ் சுண்ணமாச்சு கண்டு பார் அவ்வத்தால் வேதை கோடி
கவசமாம் வெள்ளியொடு பொன்னுமாகும் ஆச்சரியம் பாசாண மதீதம் பாரே.

174. அதீதமாங் கன்னியிலே ஆகங் கட்டும் அப்பனே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும்
அதிமாஞ் சமூலந்தான் வாங்கி மைந்தா நிழலுக்திச் சூரணமாய்ச் செய்து கொண்டு
கதீதமாஞ் சீவியோடு மிளகு கூட்டு காஞ்சிவிட நாள் நாள் தோசன் கொண்டு வா
மதீதமாந் தேகமது சித்தியாகு மப்பனே பத்தியமா யுண்டு தேறே. நீ

175. கருந்துளசிச் சூரணம்:-

தேறவே கருப்பான பசுவை சொல்வேன் தேசத்தில் மெத்த வுண்டு தேடிப் பார்த்து
மீறவே சமூலந்தான் வாங்கி மைந்தா விதமாக விடித்துச் சார் பிழிந்து கொண்டு
கூறவே வெள்ளிய முருக்கிச் சார்க்க குறிப்பான வெள்ளியது பத்த மாத்தாம்
தேறவே பாசாணந் தோய்த்து வாட்ட சித்திலே மெழுகாகும், வேதையாமே.

176. ஆமெனவே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் அரைத்திட்டால் குருமது வெள்ளை போலாம்
நாமென்வே திரிகுத் திருவலத்திச் சூரணமே செய்து நலமான தாவிச பத்திரியுஞ் சேர்த்து
காமெனவே தேனிலே குழைத்து நித்தம் கடியதொரு மண்டலமுங் கொண்டாயானால்
ஆமனவே தாது வெல்லா மிகிக் கட்டும் அப்பனே தேகமது கந்துருமே.

177. ஏறன பொடியிலே மிளகு காந்தத் தூட்டியே விடாந் தீர்டி வருவோர்க்கெல்லாம்
ஊறன சிறநீரிற்றும்பிக் கொள்ள வுந்தொரு விசுக்கொல்லா மோடிப் போகும்
கோறதே யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு குறிப்பான கருந் துளசி தன்னை வாங்கி
மாறுதே யிடித்துச் சாற் பிழிந்து கொண்டு மழகான தாம்பிரத்தை ஊறப் போடே.

178. ஊறவே மூன்று நாளான பின்பு வுவர் பூவுங் கல்ச் சுண்ணஞ் சமனுச் கொண்டு
மூறவே நூஞ்சுக்கச் சுல் பராக்கம் பால் தன்னலாட்டி புத்தமனே மேற் பொதிந்து புடத்தைப் போட
மூறவே தாம்பிரந்தான் சுண்ணமாகும் மூட்டிடவே நவலோகத்தோடுந் சாரம்
மூறவே சரக்கெல்லாங் கட்டி நீற்ற வுயர்வான தங்கத்தைத் தோய்த்திடாயே.

179. தோய்த்திடவே யேழு நாளுப் போடு அடியான கூடவெரு வீரம் சுதன்
ஆய்ந்திடவே வாம் நீராலரைத்துப் பூசி யதின் மேலே யண்டத் தோல் பொதிந்து மூடி
மொய்த்திடவே யுவர்பவுங் கல்லுச் சுண்ண முத்தமனே புத்தோட்டிலிட்டு மேலாய்
தோய்ந்திடவே தங்கத்தை நடுவே வைத்து சாரமாய் மேலோடு கொண்டு மூடே.

180. மூடியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு முசியாதே தங்கமது குருவமாகு
மாடியே தங்கத்தால் வேதை கோடி யாச்சரியந் சுகத்தைக் கல்வத்திட்டு
நாடியே முன் சாத்தைக் சுத்தி யாட்ட நலமான வெண்ணெயைப் போலாகும் பாரு
ஓடியே வனித்து நீ யண்டங் கட்டி புத்தமனே விட்டுமே பரக்கும் பாலே.

181. பாலோடு வெள் சருவ மத்தித் தொன்றுமி பாச்சியே சில்லிட்டுப் பாகமாக
காலோடு சுண்ணம்புச் சீலை செய்து காடை யொரு புடத்திலிடக் கடிதான சுண்ண

மாலோடி இருமதும் அண்ணைமாறுல் மதத்தான பாதமித்னி மதகக
யேலோடு பரிச் சுண்ணைஞ் சேர்ந்து தாறுல் மேமகிரியா யிருக்கும் காஞ்சி
மாக நிதாய்வாகே.

182. கல்த் தாமரை:-

ஒவ்வாத மூலிகை யிலின் கோ வுலத்திலே சுரசமாய்ச் செய்து கொண்டு
பலவாகுமோ மயிலி லொக்கப் சேர்த்து பசுவாகும் நெய் தனிலே பாகமாக
செவ்வாக நாற்பது நாள்க் கொண்டாயானால் தேகமது, பச்சை வர்ணத் தேகம் போலா
அவ்வாக மார் பணிந்தோர் மாலிம் மேவி மகத்தான செட்டி யிப் பெண்ணவாரே.

183. பெண்ணை யின்னமொன்று சொல்லக் கேளு பேசிய கற்தாமரையின் மூலந் தன்னை
வன்மை அடையாளம் பார்த்துச் சோதி மது மேலே மெத்தவுங்கு வாகாத் தனி
கண் ம மஞ்சள் ணீர்ப் போலே யப்பா கமலம் போல் நாளிலே நாள் சுற்றி நிற்கு
ஒன்னை வர்ணமென்ன வெகுறிக் காணும் உறவான சுற்புற வெள்ளிலையைப் பாரே.

184. வெள்ளிலையா ரிலையுட கிழங்கு வாங்கு விதமான தேசிச் சார் விட்டு ஆட்டி
வெள்ளிலையாக் குழம்பாகும் பதமா யாட்டி வேண்டிய தோராய்ச் சல்லி பிசறி யிட்டு
வெள்ளிலையாங்காரமிட்டுக் குகையிலேத வெண்ணாகே சுசடத்த செம்பேயாகும்
கன்னிலையாஞ் செம்பிடைக்குத் தங்கச் சேர்த்து கருவான ஆதமுடன் கெந்தி யூட்டே

185. செந்தியாம் லிங்க மதிற் பாதிபோடு கெடியாக செங்கீரைச் சாற்லாட்டி
கந்தியே காசியென்ற மேசக்கேற்றி கனமான வாழைகையின் கமலே வைத்து
செந்தியே கமலமம் போல் பன்னிரெண்டு சாமம் சிறப்பாக வெளியிட்டு யாற விட்டு
வந்தியே செந்தூரம் பவளம் போலா மாட்டவே நவலோகமாயிரத்துக் கொண்டே

186. ஆயிரத்துக் கொண்டிடவே திசை மாற்குறு மாதியாந் தங்கத்தைத் தகடு வாங்கி
பாயிரத்த மூலி குழம்பிற் கெந்தி கட்டி பான்கான தகட்டுக்கு மேலே பூசியே
யிரத்தின் செவ்வலரி வேரூப் பட்டை யிடித்த நீ பொதிந்து மேல்ச் சீலை சுத்தி
காயிரத்தின்புடம் போட்டு வெடுத்துப் பார் கசடத்தத தங்கமது செம்புமாமே.

187. அம்பாகுல் கொடிதப்பா மூலி வேக மாச்சரியம் பித்த லோயிந்த கருபூரி
முன்பாக வேது கிரம் பூசிக் காச்ச அசியாத நீறுண்டு பொன்றமாகும்
செம்பாக சொல்லுகிறேன் காரியத்தில் செப்பமுடன் பூசி நல்லூர்ப் புடத்தைப் போ
டே.

188. புடத்திலே காரீயச் செம்புமாகும் பேரான சரக்கெல்லாங் கொடுக்க வாங்கும்
தடத்திலே செம்பிடைக்குத் தங்கம் கட்டி கருவான ஆதமுடன் கெந்தி சேர்த்து
வடத்திலே மல்லிகையின் சாற்றலாட்டி யழகான காசியென்ற மேருக்கேற்றி
கடத்திலே வாழைகை யிற்றியை மூட்டி கமலம் போல் பன்னிரெண்டு சாமந்தானே.

189. சாமந்தானெரித்திடச் செந்தூரமாகும் சாத்தியகோர் நவலோகமாயிரத்தைக் கோடு
ஆமந் தாவயச் செம்பு சேர்ந்து தாலு அடங்காத வேதையப்பா வறிந்து பாரு
காமப்பா மூலிகை நான் யென்ன சொல்வேன் கடிதான சரக்கை யெல்லாங் கட்டிக்
கொல்லும்
யாமந் தாம்பரத்தை யுருக்கிச் சாய்க்க வாகாகா சோதி மயமாகும் பாரே.

190. பார்க்கவே யசிடைய கிழங்கு தன்னை பரிவான குகை போலே வெடைந்து நீயும்
பார்க்கவே ஆதமொரு பலத்தை யிட்டு பக்குவமாய் மேல் மூடிச் சீலை செய்து
வார்க்கவே சட்டியிலே கரு மணலை யிட்டு பதித்துமே கிழங்கதிலே நடுவே வைத்துத்
தாக்கவே மேல்ச் சட்டி கவிழ்த்து மூடி சந்தி வாய் சீலை செய்து வடுப்பிலேற்றே.

191. எற்றியும் தீபம் போலெரிப்பாய் சாம மிரகிறே தேமது மிட்டுப் போலாம்
போற்றியே யடகரி யிருகியாகும் புகழான சாற லோதான் செய்து பாரு
வாற்றியே ஆகாசக் கெவுனமோடு மண்டத்தின் மேற் பறந்து அப்பாற் செல்லுந்
தேற்றியே பரனத்திற் சென்று புக்கும் கிலசிவா. சிலம், பொலியிதைக் கேளே.

192. நாதமாந் தங்க மிட்டால் வேதை கோடி நலமான மூலிக்கை புலத்திற் அாளாம்
போகவே வஸ்திர காயம் புன்னி புகழான ஆவாரை சமமும் சேர்த்து
கீதமாந் தேவிலே மண்டலமே கொள்ளக் கெடியான சட்டி கக்கி வாலையாகும்

193. <u>புல்லுருவி முறை:-</u>

புகழ்ந்திட்ட திவ்ய மொன்று சொல்லக் கேளு போக்கான திருகு கள்ளி சதுரக்
கள்ளி
மகிழ்ந்திட்ட திவ்வகையாம் சாதி தன்னில் முளைத்திருக்கும் புல்லுருவி முறையைக்
கேளு
நகழ்ந்திட்ட புல்லுருவி யென்றும் பேராம் அப்பனே பளி கொண்ட பாவி யென்றும்
நிகழ்ந்திட்ட நீலமாத் சோதி யென்றும் நிகழ்த்தினர் சித்தர்கள் தாம் நீதியாமே.

194. நீதியாம் தென்னம் பூ விரிதல் போல திற்குமப்பா சோதி நிற வெண்மையாக
வாதியாம் மூலிகை நீ வாங்கி வந்து யதட்டியே யிடித்துச் சாற் பிழிந்து கொண்டு
சாதியாம் பாசாணந் தோய்த்து வாட்ட சலத்திலே கட்டுண்டு மெழுகுமாகும்
போதியாம் நவலோகம் பத்து மாத்து போக்கழித்து வெள்ளியொடு பொன்னுமாமே

195. பொன்னாகும் சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் பூட்டிடவே உதமது மணி போலாகு
மின்னும் அலி த னை யிடித்துச் சா வாய் விதமான சீனி யொடு மிளகுஞ் சேர்த்து
நன்குடன் கதலியுட் புறத்தை யூட்டி நாற்பது நாள் உண்டிடவே நலமாந் தேகம்
பன்னும் யீரொன்பதாம் ரோகந் தீரும் பாருலகில் விஷங்களெல்லாம் பறந்து
போமே.

196. <u>பேய்க் கடலை முறை:-</u>

பறந்து தாமின்ன மொன்று மூலிகை கேளு பரிவான பேய்க் கடலை தன்னை வாங்கி
மறைந்து தாவடையாளஞ் சொல்லக் கேளு யத்துடைய யிலை தடிப்பாய்க் கனத்துக்
காணும்
கரந்து தான் கடலைக் காய் போலே காய்க்கும் கடுதப்பா வாயிலிட்டால்
கசப்போ மெத்த
யிறந்து நீ பிறவாதே சமூலங் கொண்டு யென் மக்காறுரலி லிட்டு யிடித்து வாங்கே.

197. வாங்கியே சாறுதனை பிழிந்து கொண்டு வாகான தாம்பிரத்தை புடுக்கிச்
சாய்க்க
வாங்கியே பொன்னாகு மாறு மாத்து அசையாது வங்கத்திற் புடத்தைக்கப்பா
ஓங்கியே குடவனை நீ யுருக்கிச் சாய்க்க லானென்ற நீரை யெல்லா முண்டு பே
போகும்
பாங்கியே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் பரிசிக்கலோக மெல்லாம் பசும்
பொன்னுமே.

198. பொன்னுன ஊமட் கொள்ளக் காய சித்தி பகராதே மூலிகையின் பரிச்சை
மெத்தப் பசும் பொன்னு
மின்ன மொரு மூலி கேளு பகருவேன் வழியுட கற்பமப்பா பசும் பொன்னும்
கருவிழியாரல் தன்னை
பாரு நீ கிடையாட்டால் ஓட்டு விழி பசும் பொன்னு மதிவுடைய கிழங்கு வாங்கி
பாரிலே யவர் கண்ட மட்டும் வெட்டே.

199. வெட்டியே சோதித்துப் பாரு நீ தான் விதமான நீர்த் தளத்தில் நிற்கும் மூலி
தெட்டியேமூலத்தி னியில்ப் அப்பா தேங்காய் போலிருக்கு மந்தக் கிழங்கு வாங்கி
தட்டியே கிழங்கதனைப் பாக்குப் போலே நரித்துமே நிழலுலத்தி வைத்துக்
கொண்டு
வெட்டியே களச்சிடை தான் கிழங்கை யட்ட விதமான லோகமெல்லாம் வெள்ளி
யாமே.

200. வெள்ளியாங் கிழங்கரைத்துக் குகை தான் பண்ணி விரிவான சூதத்தை யதிலே
வார்த்து
வள்ளியே அயக் கறண்டி தன்னில் விட்டு அடுப்பேத்தி மன் காவடை நெய்யை யட்டி
தள்ளியே சூதமது வுண்டையாகும் அடியாக வாயில் வைக்க கவனமோடுந்
தெள்ளியே செந்நூரஞ் செய்யில் வேதை திறமான மூலிகை சமூலங் கேளே.

201. சமூலமாய் நிழலுலத்தி சூரணமாய்ப் பண்ணி சாதகமாய் யப்பிறகு செந்தூரங் கட்டி
சமூலந் தான்மண்டலமே சக்கரையிற் கொள்ளச் சார்வான தேக சித்தி
சார்வு மெத்த
சமூலந்தான் பத்தியமா யுண்டு தேக சதா கோடி யுகம் வரைக்கு மிருக்குந் தேக
சமூலந் தாமுண்ட பேர் சாகார் சொன்னேன் தவறாது பொற் சந்தி தன்னிற்
கேளே.

202. சேளப்பா பொற் சிந்தி தன்னில் வேதை கெடியாச சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும்
நாளப்பா குமவாகும் செம்பு ரமாகும் நவலோகம் பொன்னாகும் நாட்டிப் பாரு
கேளப்பா குதமது வுண்டையாகும் கேட்ரு மன்னே கோடி லட்சங் காதமோடும்
வேளப்பா பரிசனத்தில் வேதையாகும் வெள்ளாதே தீர்ப்பியைச் சூரணமே செய்யே.

203. செய்யவே திரிகடுகு வில்லைப் பூவும் சேர்த்துமே மண்டலம் சற்கரையிற் கொள்ள
ஐய்யவே சடத்திலுள்ள நோய்களெல்லாம் அகற்றி விடும் காய சித்தி சுருக்கு மெத்த
பெய்யவே நரை திரை மாறிப் போகும் பணபலக்கு மீடம் பெல்லாம் வாலையா
வாய்
மெய்யாக கற்பத்தின் விபரஞ் சொன்னேன் மேதினி மீதில் மொன்று விளம்புவேனே.

204. விளம்புவேன் கல்லாரை தன்னைக் கேரு விதமா வாலையிலல் குதஞ் சுட்டும்
தளம்பாதே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் தனிவேதை சாஸ்திரத்துக் கேரகும் பாரு
குழம்பாதே நிழலுலர்த்திச் சூரணமே செய்து கொண்டு எர பத்தியமா யாவின் நெய்யில்
விளம்பாதே மண்டலத்தில் சட்டை கக்கும் மேனியுமோ அருண நிறமாகும் பாரே.

205. துக்கவே சேர்ந் கைம்மால் றன்னைச் சொல்வேன் அப்பனே பாசான முப்புக். கட்டும்
பாகவே செய்து பார் வேதையாகும் பரியாச மென்றதே நிழலுலர்த்தி
வேகவே சூரணித்துக் கடுக்காய் சேர விதமான மிளகோடு ஆவின் நெய்யில்
ஆகவே நாற்பது நாள் கொண்டு கொள்ள ஊன மெல்லாந் தள்ளி விருமதீதமாமே.

206. அதீதமாந் தேக சித்தி சுருக்கு மெத்த ஆச்சரியஞ் சட்டை யெல்லாங் கக்கிப்
போகும்
அதீதமாஞ் சரசோதி நாவிற் சேர்ந்தும் அவர் முன்னே யஷ்ட லட்சுமி தாவிற்பள்
அதீதமாஞ் சித்தரெல்லா முந்தி முந்தி யருந்தியதோர் கற்பமிது வறிந்து பாரு
அதீதமாஞ் சிற்றின்பமாய் கை தள்ளி யப்பனே பேரின் பத்த தருக்கும் வாறே.

207. வாறன மூலிகை மிலில மொன்று வலமான அழுகண்ணி யொரு கண்ணி வாங்கி
பேராக பிடித்துச் சார் பிழிந்து கொண்டு பேசாதே குதமோடு பலமே ஆக்கு
தாரான வயக் கரண்டிக்குள்ளே விட்டு தழலிலே வைத்து நீ சுருக்குத் தாக்க
வாரான குதமது வீரிட்டுச் சாகும் மைந்தனே குதத்தில் சாறு ஊமைத் தீரே.

208. தீரவே வாயில் வைக்க கனமோடும் சிவசிவா தஞ்சமிட்டுச் செந்தூரித்து
தீரவே வேதை மிட்டால் அரமோடும் திரமான வரபத்து நாலுஞ் சாலம்
தீரவே முன் சாத்தில் தோய்த்து வாட்டத் தீயாது கட்டியது குருவமாகும்
தீரவே பரிசனத்திலேமை யாகும் செப்பரிய மூலிகையின் சித்தி பாரே.

209. சித்திக்கச் சூரணமே செய்து கொண்டு சிறதொ வாழுவை தேசுங் கட்டி
நத்திக்கு மண்டலமே கொண்டாயானால் நூலையான தேகமது சிவந்து மின்னும்
மெத்திக்குஞ் சோடான கோடி கால மிருந்தி விருமே மனிதவற பேர் போச்சப்பா
லத்திக்கும் பத்தியமா யுண்டு தேற அப்பனே பெண்ணை யகலத் தள்ளே.

210. தள்ளவே தஞ்ச ஊவயின் மூலி கேரு சாற்றுகிறே நஷ்டமா சித்தியாக
மெள்ளவே சமூலத்தான் வாங்கி மைந்தா விதமாக: விடித்துச் சாற் பிழிந்து கொண்டு
யள்ளவே கல்லுப்பைத் தோய்த்து வாட்ட வாகாக கட்டியது மணியுமாகும்
அள்ளவே குதமது கட்டிப் போகும் தடியான பாசாண மெழுகுமாமே.

211. மெழுகாகும் சரக்கெல்லாம் கட்டிக் கொல்லும் வேதையிட்டால் வெகு ஆர மாட்டி
யோடும்
நழுகாதே சூரணமே செய்து கொண்டு நயமான திரிகடுகு சேர்த்து வுண்ண
விழுகாத தேகமப்பா கோடி காலம் விரைந்து தான்சித்தியுடன் முத்தியுண்டாம்
தழுகாத சட்டையது கக்கிப் போகும் தயங்காதே மேனியுமோ தங்கமாமே.

212. தங்கமாம் வெண் காந்தை தன்னைக் கேரு சதாசிவமுண்ட தொரு கற்பமாகும்
பங்கமே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும்

வங்கமே நவலோகந் தன்னில் வேதை மாட்டிடவே யாயிரத்துக்கு கோடும் பாரும்
அங்கமாந் சூரணமாய்ச் செய்து கொண்டு அரகரா வுன்றக்கு நீதக் கேளே.

213. அருந்தவே யீரகோடு ஒமந் சேர்த்து அழகான தேனிலே யருந்த வாய் நீ
பருந்தவே மண்டலத்தில் சட்டை கக்கி பளபளக்கு முடம் பெல்லாம் வாலையா
வாய்
பொருந்தவே பூரணமாந் தேக சித்தி புண்ணியமே செய்தவர்க்கு மெய்து மெய்தும்
வருந்தவே வாத சித்தி குளிகை சித்தி மகத்தான அஷ்ட சித்தும் வரும் பாரே.

214. வருகவே குருமா மூலி கொரு வளமாக பிடித்து நன்றுமய்ச் சாறு வாங்கி
தருகவே குருந்தைக் கல்வத்திட்டு தாக்கியே மரைக்க வெள்ளை போலாகும் பாரு
சருகவே மத்தன் காய்க்குள்ளே வைத்து காடை யொரு புடத்திலே போட்டு
வாங்க
உருகவே கட்டியது மணியுமாகும் ஓகோ கோ கெவுளத் தியமரப் போமே.

215. உயரவே தங்கமிட்டுச் செந்தூ ரித்தால் ஒரு கோடி வேதையது வுயர்த்தி மெத்த
வயரவே சரக்கான தருபத்து நாலு மப்பவே மூலிகை பிழி தோய்த்து வாட்ட
காரவே சட்டி யது மெழுகுமாகும் காட்டிநல் நவலோகம் கனகமாகும்
உயரவே சூரணத்து தேனிற் கொள்ள வுத்தமனே தேகத்துக் குறுதியாமே.

216. உரமியாங் கருவுமத்தின் மூலி கொரு அரைத்திட்டு பிடித்துச் சார் பிழிந்து கொண்டு
உரமியாந் சரக்கெல்லாந் தோய்த்து வாட்ட வுருகியே கட்டுமது வேதையாகும்
உயர்வாம் நவலோக முடைந்து நீரும் கூட்டிடவே குதமது வெள்ளை போலாம்
உரமியாக் குருந்தைக் கரியில் வைத்து உருக்கிடவே திரண்டு உருண்டு மணியுமாமே.

217. மணியாகு மதிநடைய வேரரைத்து மைந்தனே வைத்து கட்டித்புகிப் போடு
கனியாக மூன்று புடம் போட்டுத் தீர்க்க கடசத்து செம்பாகும் கனகமாகும்
தனியான மூலிகை சமூலம் வாங்கி தட்டியே சூரணமாய்ச் செய்து கொண்டு
தனியான சர்க்கரையிற் சேர்த்துக் கொள்ள சாதிக்கும் காய சித்தி சாதித்தேறே.

218. சாதிக்குஞ் சிவனார் தம் வேம்பு மூலம் சாத்திரசிறேன் சதகோடி வேதையாகும்
காத்திருக்கும் சமூலந்தான் தயிலம் வாங்கி கடிதாக சரக்கை யெல்லாந் தோய்த்து
வாட்ட
போதிக்கும் கட்டியது மெழுகு மாகும் புட்டிடவே நவலோகம் மெல்லாம் பொன்னும்
நாதிக்கு நிமலத்திச் சூரணமே செய்து நலமான வாதமுவ சமர்க்கட்டே.

219. கட்டியே தேனிலே குழப்பிக் கொள்ளக் கொடிதான காய சித்தியாகும் பாரு
மாட்டியே சடத்திலுள்ள நோயெல்லாம் போம் மைந்தனே பதினெட்டுக் குட்டந்
தீரும்
நாட்டியே நரை திரைபு மாறிப் போகும் நமனில்லை கற்பாந்த கோடி காலம்
நீட்டியே யாதியாங் கொண்ட கற்பம் சிவசிவா கற்பத்திற் சித்தி பாரே.

220. சித்தியா யின்ன மெத்த மூலியுண்டு செப்பினேர் மறை நிறைந்த சித்தரப்பா
மத்தியாம் பூமியிலே யுண்டு பாரு மகத்தான மூலிகையால் பரிச வேதை
வெத்தியா மென்னூ லில் வாயிரத்தில் விளம்பினேன் மூலிகையின் விபரமெல்லாம்
முத்தியாஞ் சாபத்தை நிவர்த்தி செய்து நீட்டிய அஷ்ட சித்தி முக்கியமாமே.

221. முக்கியமுள்ள மூலியிலும் வாத சித்தி முழுவையான காய சித்தி குளிகை சித்தி
முக்கியமுள்ள வாசி முதல் யோக சித்தி முதலட்ட சித்தி யெல்லா மாட்டி விக்கும்
முக்கியமுள்ள முனி யெல்லாங் கற்பமாகும் முத்தியாஞ் சுக பற்பஞ் சேர்த்துக்
கொள்ள
செய்க்கவே அயக் காந்த செந்தூரத்தை சேர்த்து நீ கொண்டிடவே தேவருமே.

222. தேவரும் காய சித்தி சருக்கு மெத்த செப்பாதே யுலகமெல்லாம் சித்த மயமாகும்
தேவரும் கயிலாச கிரி கொள்வாக சிவனெங்கே யீற்றிருப்பார் தேவி யெங்கே
தேவருர் மூலியொடு காரத் சாரம் திருடித்தார் கையிலும் சாபம் போட்டார்
தேவருர் பிள்ளைகளுக்காக வேண்டிச் சிவனோடு தர்க்க மிட்டுச் செப்பினேனே.

223. செப்பிய தோரின்ன மொரு கருவைக் கேளு திரமாக ரசவாத வித்தைக் கெல்லாம்
மொப்பில தோர் கோச பீசமறிய வேணும் வுக்கமவே யில்லாட்டா லவற்குக் காரு
தப்பியே போகாமற் கோச பீசம் சார்வாக நாம் வெளியாய்ச் சாற்றவேனே.

224. சாற்றுரேன் தங்கமொரு பலமுங் கால் தான் சமத்தான குதமொரு பலமுங் கால் தான்
மேற்றமே யரண்டு மொன்றாய் பேதித்தே தானிதமான கல்வத்திலிட்டுக் கேளு
மாத்தமதன் கடலுரு களத்சி போடு மாச்சிற கெந்தி யொரு களச்சி போடு
ஆற்றமே வீரமொரு களஞ்சி போடு அழகான புரமொரு களஞ்சி தானே.

225. தாறுமிலை யெல்லாமொக்கப் போட்டு தரிவான நாத விந்தால் சாமமாட்டி
பேதுண லிங்கலை கட்டி யட்டிவிட்டு மூடிச் சேர்ப் பாகவத் செருவிற் புடத்தைப் போ
கோரக வெடுத்தப்பின் ,கல்வத்திட்டு கோரோசனை புகு களஞ்சி கட்டி
பாறுள தேன்மலைப் பால் விட்டு அட்டி பயத்தளவு உண்டை செய்து நிழலுலத்தே.

226. உலர்த்திய தோளுண்டைதனை வைத்துக் கொண்டு உகதியாய் வேதை முகம் உருக்கும் போது
நலந்த பிப்பு உளுண்ட தன்னை முன்னே தாக்கு நலமான ருப் போட வதீதமாகு
நலந் தரவே யுங்களுக் காய்ச் சொல்வேன் பாரு நாட்டாதே கருவப்பா காச பீசம்
குலந்தனக்குக் கோடாரிக்கை போலப்பா குறிவேன் சத்துரு மித்துருவும் பாரே.

227. பாரப்பா பரியோடு குதம் ரெண்டும் பூங்கான கோசமுடன் பீசமாச்சு
வூரப்பா மத்த சரக்காலன் கேளு வுத்தமொரு பிசுமாச்சு வூதியாச்சு
ஆரப்பா தேன் மலைப் பாலமூர்தமாச்சு குகி வல்ல மருதி வர்கத் சேர்ந்ததாலே
காரப்பா வித்தை விட்டால் வேதை போச்சு கண்டு பாரென்னா லேக் கண்டி டெ னே.

228. என்னவே அடீட்டமா சித்தச் சொல்வேன் யிதமான வகர்த்த நாக மாடப்
பன்னவே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும் பரு முன்னே குதமக மணி போ ாட
தன்னவே சூரேச்சுத்தில் லையோடு சமத்தான திருகு கள்ளி சதிரக் கள்ளி
கன்னவே கொடிக்கள்ளி எருக்கம் பாலும் கடிதான புங்கம் பால் மாமரத்தின் பா

229. பாலென்ற வெட்டு வகை சமூலக் கொண்டு படியொன்று அளந்து வைத்து பகரக் கேளு
சேலென்ற வெட்டி வேர் மாவிலிங்கு சிறப்பான கருங்கொடி வேலி வேரும்
காலென்ற வாயிலியப் பட்டை யோடும் கடிதான வேலிப் பருத்தி வேரும்
மேலென்ற ஒரு காயும் வேலையோடும் யிதமான நாய்க் கொட்டான் எட்டுங் கேளே.

230. கேளென்ற வெட்டு வகை வேருப் பட்டை செடியாகச் சமபாக மிடித்துலத்தி
வேலென்ற குளித் தயில மிறக்கியே தான் விதமான படியொன்று அளந்து வைத்து
தாவென்ற வித்து வகை சொல்லக் கேளு சாதகமாய் வெட்டி வித்துச் செங்கொட்டை வித்து
வாளென்ற பேய்ப் பீக்கன் வித்திரேரும் அப்பனே அனிஞ்சி வித்து நேர்வான வித்

231. வித்தான ஆமணக்கு நெருஞ்சி வித்து விதமான கள்ச்சி வித்து வெண் குன்றி வித்து
வத்தான திவையெல்லாம் சமனுச் சேர்த்து அதட்டியே யிடித்து நன்பீக் கல்வத்திட்டு
பத்தான பூப்புடத்திற் தயிலம் வாங்கி பாகமாய்ப் படியொன்று அளந்து வைத்து
சித்தான கோழியுடன் வெள்ளாடு பன்றி சிறப்பான வெலியோடு வளவாலாமே.

232. ஆமென்ன மாடப் பிறவிளைச்சம் அழகான நாய்க் கஸ்தூடம் வெருப்புங் கட்டி
தாமென்ற மருடமட வெட்டுங் கேளு சாதகமாய் மலமெல்லாம் சமனுக் ஆக்கி
காமென்ற அண்ட வெள்ளை மரக்கம் பாலும் கலந்தரைத்து லிங்கலை கட்டிக் காய போட்டு
போமென்ற பூப்புடத்திற் தயிலம் வாங்கி புகழாக படியொன்று அளந்து வைப்போ

233. வைத்தமே யுப்பு வகை யெட்டும் கேடு வாகான கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
அய்த்தமே தேசிநீர் விட்டு அட்டி ஆதியாம் புடம் போட்டுச் சுண்ணமாக்கி
உய்ந்தமே காலவாசி காரஞ் சேர்த்த உற்பனமாய் பனியில் வைக்கச் செய்நீராகும்
கைந்தமே புடமொன்று ஏளந்த வைத்தக் கடையிலுள்ள சரக்கை யெல்லாம் சிந்த கேளே.

234. கசிந்த பார் முகியும் கெந்தி வெள்ளை கடியதொரு வீரமொடு காரங் கெந்தி
விசித்த கேள் சாதிலிங்கம் சிலையோ டெட்டும் விபரமாய்ச் சமபாகம் நிறுத்தக் கொ
வசிந்த கேள் கல்வத்திட்டு நீயும் வளமான குருவென்று கொட்டுப் பச்சி
அசந்த விடுந் தேட் காலிக் கொடுக்கிவேடு வகு புள்ளிப் புளி நகமு முசு முட்டை யெ
ளே.

235. முட்டையான பெருஞ் செய்யான் வெட்டும் கேகு முலையான சமபாகம் நிறுத்தக் கொள்
கட்டியே கல்வத்தி லொக்க விட்டுக் கடியதொரு செம்நீரில் சாமமாட்டு
தட்டியே மூன்று வகைத் தயிலத்தாலும் தனித் தனியே யச்சாம மாட்டித் தீர்
பட்டிடவே பாலாலே சாமமாட்டு பக்குவமாய்க் குழம்பு போல் வழித்து வாங்கே.

236. வாங்கியே பீங்கானில் வைத்துக் கொண்டு வளமான செவி நஞ்சு வாயு நஞ்சு
தேங்கியே புகோடு வெள்ளுறுமம் பூரம் சிறப்பான வழலையொடு கருநாவி கூடன்
பாங்கியே யிவை யெட்டுஞ் சமனாய்ச் சேர்த்த பாவகமா யவரி வேர் கொண்டு மத்தி
தாங்கியே நாய் பதத்தில் வைத்துப் போற்ற சமத்தான பற்றி தனிலடைத்திடா ே.

237. அடைத்திடவே அஷ்டமா சித்தியாச்சு அளவவ்வு தொட்டிட்டால் லண்ட ரண்டம் நீருப்
கடைத்திடவே சரக்கை யெல்லாஞ் சட்டிக் கொல்லும் கண்டவுடன் குதமது தென்டம் பண்
ணும்
விடைத்திடவே மாரனுக்குக் காதிபீடம் வெகு சுருக்கு வெகு சுருக்கு விள்ளார் சித்தர்
படைத்திடவே சாத்திரத்தில் மறந்து வைத்தார் பாவரிய வுங்களுக்காய்ப் பகர்ந்திட்
டேனே.

238. பகர்ந்திட்டேன் சித்தருடன் வாது பேசி பரிவாக ஆத்தாளைக் கேட்டுக் கேட்டு
வகுத்திட்ட பிள்ளைகள் தான் பிழைக்க வேண்டி அறியாத கருவை யெல்லா மறியச் செ
ய்தேன்
இகழ்ந்திட்டு வீணேதான் திரிய வேண்டாம் இன்னமின் நோக்கறிந்த பொருளைப் பாரு.
வுகந்திட்டு சிந்த நிலை பத்தியோடு வுத்தமனே போருளோடு மருளாம் பாரே.

239. அருளான தாம்பிரத்தின் சுத்தி சொல்வேன் அப்பனே தாம்பிரந்தான் பலந்தானென்று
மருளாதே தேசி நீர் தன்னிற் போட்டு மைந்தனே யெட்டு நாள் விட்டு
வெருளாதே புளி நகமுலைக் கிழங்குச் சாறு மேவியதோர் பழச் சாறும் பெருமை மோ
மருளான திவை மூன்றுஞ் சமனாய்க் கொண்டு அப்பனே படி மூன்று மளந்து வாரே.

240. அளந்துமே கொடுகாயின் பலந்தானென்று அர்தமாம் வெள் ளுள்ளி பலந்தானென்று
பிளந்துமே புளிப் பொருக்கும் பலந்தானென்று பிதமான சாரமொன்று கல் சுண்ணமொன்
வளர்ந்துமே புளிறு பலந்தானென்று மாசற்ற வீரமொரு பலந்தானென்று சீ
தெளிந்துமே சூளாக யிடித்து நன்றாய் சிறப்பாக முன் சாற்றில் கலக்கிடாயே.

241. கலக்கியே தயிர் போலே பண்ணிக் கொண்டு களமான தாம்பிரத்தைக் குகையிலிட்டு
நலக்கியே யெழுதிரம் மூக்கிச் சாய்க்க நாடின்ற ஊறலெல்லா மற்றுப் போகும்
பிலக்கவே யிச் செப்பில் வேதை யிட்டால் பிலமான மாத் தேரும் வர்ணங் காணும்
தலக்கமாய்த் தாம்பிரத்தில் சுத்தி நன்றாய் சொல்லி விட்டேன் சூட்சாதி சூட்சமாமே.

242. வெங்காரக் கட்டு :-

சூட்சமாய் வெங்காரக் கட்டுக் கேளு அடியான வெங்காரம் பலந்தானென்று
காச்சுமே ஆவெருக்கின் சாலியாலே கருவியோ ரொருக்கு நன்றாய்க் கருவைக் கேளு
பாச்சுமே ஆதளையின் பாலை மூட்டு பக்குவமாய் மூன்று நாளுறப் போட்டு
வாச்சுமே முன் போலே கருவிப் போட்டு அப்பனே சுத்தியா மறையக் கேளே.

243. கேளப்பா வெடியுப்பு செய்நீர் வைத்த கெடியான ரவிதனிலே காயப் போட்டு

நாலப்பா யேழு நாள் தோய்த்துத் தோர்த்த நலமாகப் போட்டு வா பாகமாக
தாளப்பா வெங்காரம் கட்டிப் போகும் தங்க மென்ற ரேக்கையதின் மேலே சுத்தி
வாளப்பா ரோமமது பொதிந்து மேலே வளமான கரி யோட்டில் ஊதிர வாட்டே.

244. வாட்டுவாய் ரோமமெல்லாங் கருக மட்டும் வளமான பரிமதவுள்ளே வாங்கு
நாட்டிடவே தங்க மிடை குகை கட்டி நலமான கெந்தியிட்டு உருக்கி வாங்கி
ஓட்டிடவே வெடியுப்பு பலங் கால் தான் அப்பிரக வெள்ளையது பலங்கால் தான்
ஓட்டிடவே வழலையுடன் கலவத்தாட்டி துடியான மணி தனக்கு பூசு பூசே.

245. பூசியே சட்டியிலே மணலையிட்டு பசுமான மணி யெடுத்து நடுவே வைத்து
வாசிவா யதின் மேலே மணலையிட்டு அடுத்தியே மேல் மூடி யடுப்பிலேத்தி
நேசியே கமலம் போலா பன்னி சாமம் நேராக யெரியிட்டு வாறவிட்டு வாங்கி
மாசில்லா மாதளம் பூ வர்ணம் போலே மைந்தனே செந்தூரமாகும் பாரே.

246. ஆசியதோர் செந்தூரம் நவலோகத்தி லுரைத்திடவே ஆயிரத்துக் தோகும் பாரு
வாசியதோர் செந்தூரத் ததக்கொட்ட வம்மம்மா, குருமது கட்டிப் போகும்
ஓசியதோர் ஆதத்தில் சாரணையே செய்ய வரைக் சித்தி பட்ட ரசேந்தர் தாண்டி யோடும்
வேசியதோர் ஆதத்தில் தங்கமு கூட்டி விதமான செந்தியிட்டு வேதை பாரே.

247. வேதையாத் சரக்கான நாபத்து நாலும் வெளாதே கட்டுண்டு மணியுமாகும் காதை
காதையா மூபரசங்கள சத்து மாகும் கசடான நவலோகம் கள் விட்டாடும்
பாதையே கொண்டிடவே காய சித்தி பரிவான வாத சித்தி யோக சித்தி
வாதியே வெட்டெட்டுத் சித்தியாகும் வரமான வெங்காரப் போக்குத் தானே.

248. போக்கா யின்னமொரு தங்க பற்பம் புகழவேன் மாணாக்காள் புகலக் கேளு
தாக்கான் தங்கமொரு பலந்தான் வாக்கி தகடாக விலை போல் தட்டிக் கொண்டு
பார்க்கவே சவ்வீரம் புருகு பூரம் பரிவாக வழலையொடு குதன் கூட்டி
யார்க்கவே வாய்நீராலரைத்துப் பூசி யஸ்டோட்டி லிட்டு மேல் மூடு மூடே.

249. மூடியே பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு முசியாதே நீறும் பின்னெடுத்துப் பாரு
வாடியே பரிபற்பம் குருவுமாகும் ஆறு தானறியாரோ சொல்லுதெல்ல
பாடியே நவலோகம் பரிசித்தாக்கால் பறக்குமே யாசுவாய்ப் பகர்ந்தேன் கொச்சம்
நேடியே திரம் பணந்தால் உள்ளு வுள்ளு உத்தமனே தேகம் கற்பாந்திரமென்னே.

250. கற்பாந்திரமாக வென்றும் கலைவக் கேளு கண்ணு வட்டத்துள் ஒளியைப் பாரு
கற்பாந்திரமாக வென்றுத் கற்பங் கொள்ள கனமான பூரணத்தில் மூத்த முன்னு
கற்பாந்திரமாக வென்றும் காசைக் காட்டு கன்னியின் மேலாசை விட்டுக் குருவைக் காணு
கற்பாந்திரமாக வென்றுத் தாயைப் பூசி காரணமாய்ப் பிரபஞ்சமாயை நீக்கே.

(மேல் வருவன மருத்துவ மல்லாத அஷ்ட கர்மம் மோடி மந்திரம் முதலியன வாதலால் எழுதப்படாமல் விடப்பட்டன)

முற்றும்

கச்ச:- 19.9.63.